

Gpc (General Purpose Computer) : کامپیوترهایی هستند که

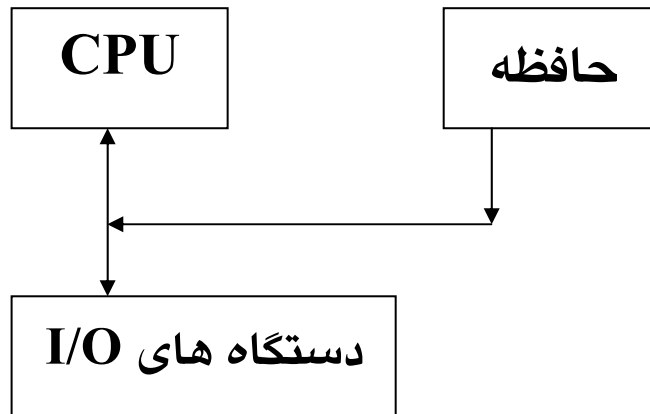
برای منظوره‌های گوناگون بکار می‌روند.

Spc (Special Purpose Computer) : کامپیوترهایی که برای مقاصد

ویژه‌ای طراحی و ساخته می‌شوند.

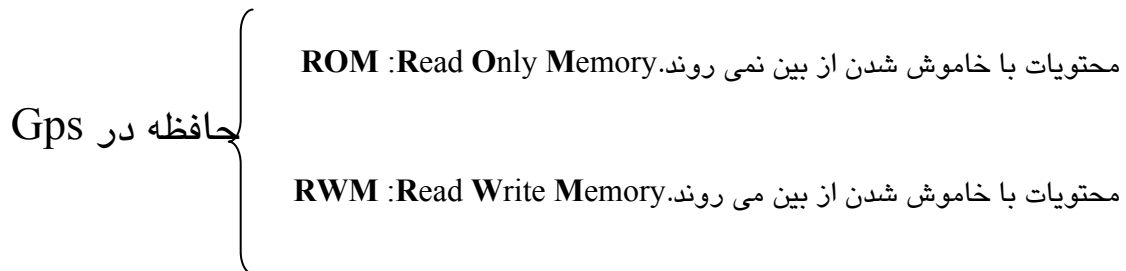
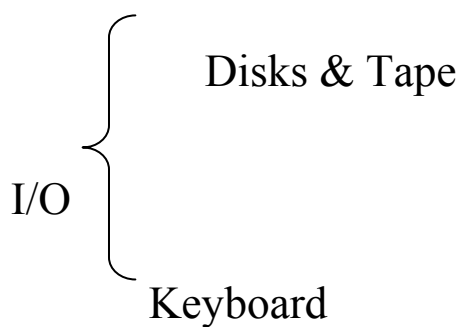
کامپیوترهای Gpc شامل CPU و دستگاه‌های I/O و حافظه (اصلی) می

باشند.

بخشی از دستگاه I/O را که شامل دیسک هاست را حافظه‌ی جانبی

گویند.

حافظه ی دسترسی اتفاقی RAM: Random Access Memory

هرکدام از بایت های حافظه ی RAM را بخواهیم به طور اتفاقی پس از یک T_A محتویات آن حافظه در اختیار ما قرار خواهد گرفت. Time Of Access = T_A

Random Access Memory \rightarrow مقدار ثابت $T_A =$

نقطه مقابل RAM \leftarrow SAM

حافظه ی دسترسی ترتیبی SAM = Sequential Access Memory

تمام سی دی ها و هاردسک ها و فلاپی ها جزء SAM هستند.

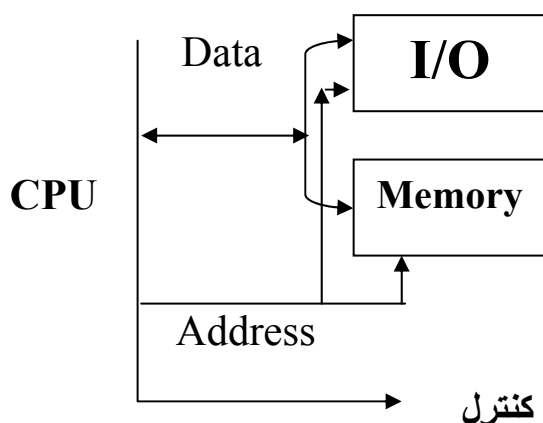
$$T_A = F(A)$$

RAM و Rom مخالف هم نیستند.

در مقابل Rom ، RWM قرار دارد.

ROM حافظه خواندنی ----- RWM(Read Write Memory) هم خواندنی و هم نوشتنی

مربوط به قسمت Address	0	1	2	3
	00111111	11111111	00000000	
	4	5	6	7

آدرس: CPU با مقدارهی به خطوط آدرس می گوید که با چه خانه ای از حافظه یا دستگاه های I/O کار دارد.

داده: cpu با کمک این خطوط داده را دریافت کرده یا تحول میدهد.

کنترل: اعلام می کنند که cpu می خواهد بخواند یا بنویسد.

تفاوت I/O با حافظه: در حافظه data و برنامه داریم ولی در I/o فقط data داریم.

برنامه برای اجرا شدن باید حتماً داخل حافظه باشد (زیرا cpu فقط از داخل حافظه می تواند برنامه را دسترسی کند)

I/O برای تبادل داده است (کارش فقط ورود و خروج داده است).

برنامه عبارت است از تقسیم شده ی یک عمل پیچیده به بخش های کوچک که هر یک از این بخش ها به تنهایی توسط کامپیوتر شناخته شده است.

شناخته شده یا ناشناس بودن (انجام پذیر یا انجام ناپذیر بودن) یک عمل برای کامپیوتر بستگی به سیستم سخت افزاری و نرم افزاری ما دارد.

ریز شده و تقسیم بندی شده ی یک کاری می توان از آن براحتی برنامه ای را استخراج کرد «الگوریتم» نام دارد.

برنامه برای اجرا شدن باید در حافظه ی کامپیوتر جای گیرد.

داده های مورد پردازش توسط برنامه نیز باید در حافظه جای گیرند.

دستور: یک عبارت دارای معنی صریح که توسط برنامه نویس و کامپیوتر فهمیده می شود.

داده : عبارت است از اعداد - حروف - نشانه ها و بطور کلی کمیت ها.

- ۱- هر کدام از خانه ها را یک Word (کلمه) گویند.
- ۲- به یک ها و صفرها ، bit گفته میشود.
- ۳- به ۸ بیت یک بایت گفته می شود.
- ۴- به روشی که براساس آن داده ها تبدیل به یک و صفرها می کنیم کدینگ می گوئیم (coding)

یکی از کدها برای کدینگ حروف الفبا
American Standard Code for Information)ASCII
(Interchange
EBCDIC

برنامه برای اجرا شدن باید در حافظه ی کامپیوتر جای گرد برا این کار ما
مراحل زیر را باید طی کنیم:

کدماشین → اسمبلر → اسمبلی → کامپایلر → برنامه (زبان برنامه نویسی) → تارگر

برنامه با کامپایلر ترجمه می شود (معمولاً یک برنامه ی کوچک تبدیل به
یک برنامه بزرگ به زبان اسمبلی می شود اگرچه حجم زیاد می شود ولی
بیان ساده تر می شود)

روشهای کدینگ اعداد:

۱- تبدیل به عدد صحیح دودویی

۲- تبدیل به فرمت های اعشاری

بوت (boot strap) ، سیستم عامل ، برنامه کاربردی

بوت شدن: عبارت است از اجرای برنامه برنامه های اولیه ای که میزبان برنامه های دیگر را به عهده دارد و کامپیوتر را برای دریافت دستورهای کاربر آماده می کند.

۱- پردازنده به آدرس از پیش دانسته شده ای از حافظه رجوع کرده و روتین های اولیه را از آنجا اجرا می کند. آدرس از پیش دانسته شده (قراردادی بین سازنده پردازنده و سازنده کامپیوتر است و کامپیوتر از همان ابتدا با این آدرس ها آشنایی دارد).

Rom BIOS → Basic Input Output System

بعنوان مثال پردازنده Z80 آدرس 0 را شروع میکند. و پردازنده های 8088 و 80286 و 386 و 486 آدرس FFFF0 را شروع میکنند.

۲- روتین POST انجام میشود و کامپیوتر اجزا گوناگون خود را آزمایش میکند تا از درستی آنها مطمئن شود.

(آزمون از خود هنگام روشن شدن) Power On Self Test

۳- روتین های سرویس دهی به سیستم عامل از درون ROM اجرا شده یا اگر لازم باشد در جاهای مناسب از RAM قرار داده میشود.

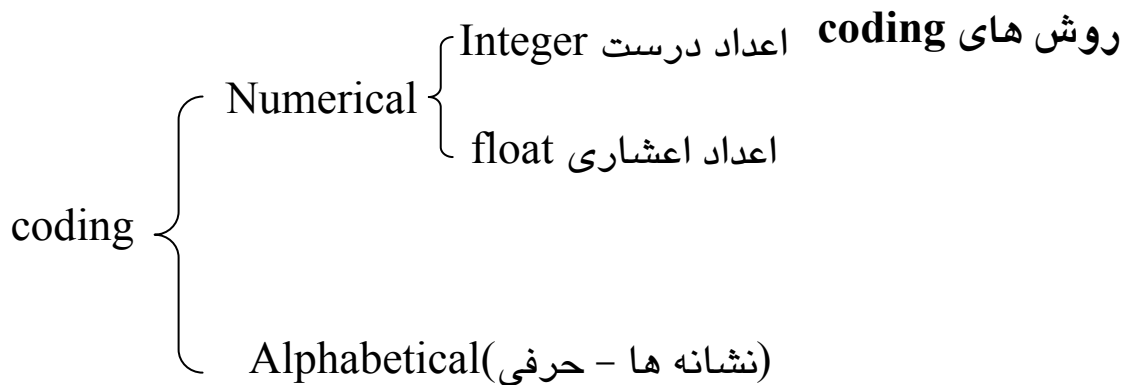
۴- با بکارگیری Boot Device ها به دنبال سیستم عامل برای Load شدن در حافظه می گردد و در صورت یافتن آن ، آن را به حافظه می آورد.

۵- پس از بار شدن (load) سیستم عامل (OS) در حافظه کنترل کامپیوتر بدست OS داده میشود.

DOS → 14 K byte

WINDOWS XP → 300-400 MB

Operation System(OS): برنامه ایست که تمام امکانات و توانایی های دستگاه رایانه را در اختیار دارد و وظیفه سرویس دهی به کاربران را برعهده دارد. همچنین OS های کامپیوترهای GPC باید امکاناتی فراهم کنند که برنامه های کاربران با بکارگیری این امکانات اجرا میشوند.

روش کدگذاری عددی درست:

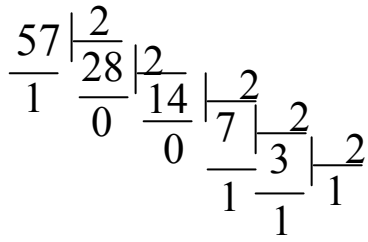
۱- روش مقدار absolute (روش بی علامت unsigned)

در این روش ارزش دودویی (باینری) عدد در تعدادی بیت که تشکیل یک خانه حافظه میدهند ذخیره میشود.

نمونه: ذخیره ی عدد ۵۷ در ۸ بیت؟

0	0	1	1	1	0	0	1
---	---	---	---	---	---	---	---

111001

اگر خانه ها زیاد آمد اضافه ها را صفر میگذاریم اگر خانه ها کم آمد نمی توانیم ذخیره ی عدد را نمایش دهیم و باید تعداد بیتها را افزایش دهیم.

اعداد را از راست به چپ در بیت ها می گذاریم.

نمونه: برگردان عدد 111001 به پایه 10 ؟ (با استفاده از جدول ارزش مکانی)

32	16	8	4	2	1
1	1	1	0	0	1

$$(1*32) + (1*16) + (1*8) + (0*4) + (0*2) + (1*1) = 57$$

۲- روش مقدار و علامت

Sign-value

Sign-magnitude

+57

0	0	1	1	1	0	0	1
---	---	---	---	---	---	---	---

57 -

1	0	1	1	1	0	0	1
---	---	---	---	---	---	---	---

۳- روش مکمل ۲ two's Complement

عدد + بصورت همان روشهای گذشته نمایش داده میشود.

عدد - بصورت مکمل ۲ عدد نمایش داده میشود.

عدد - ۲ (تعداد بیت) = مکمل ۲ عدد

نمونه : مکمل ۲ عدد ۵۷ را بدست آورید.

توضیح: تا اولین ۱ که رسیدیم دست نخورده می ماند و بعد از آن همه ی بیت ها برعکس می شوند (یک ها را به صفر و صفر ها را به یک تبدیل می کنیم).

$$111001 \rightarrow 000111$$

$$2^6 - 57 = 64 - 57 = 7$$

نمونه:

$$011100110 \rightarrow 100011010$$

$$011100110 \leftarrow 100011010$$

نکته : چنانچه مکمل ۲ یک عدد را مجدداً مکمل ۲ کنیم همان عدد ابتدایی بدست می آید زیرا:

$$\text{عدد} = \text{عدد} + r^n - r^n = r^n - (r^n - \text{عدد})$$

تفریق مکمل ۲ :

$$33 - 14 = 33 - (\text{مکمل ۲ عدد } 14)$$

بیشینه (max) حالت های قابل نمایش در n بیت برابر 2^n است.

بنابراین در روش absolute می توان در n بیت اعداد 0 تا $2^n - 1$ را نمایش داد.

در روش های علامت دار می توان 0 و -1 تا 2^{n-1} عدد مثبت و 2^{n-1} عدد منفی را نمایش داد.

نمونه: در ۸ بیت چه اعداد مثبت و چه اعداد منفی و چه اعداد unsigned را می توان نمایش داد.

127 تا 1 و -128 تا -1,0 مکمل ۲, $2^8 - 1 = 255$ 0-255 unsigned

۴- روش power (نما) و mantice (پایه) در نمایش اعداد اعشاری

در این روش ابتدا عدد ممیز دار را به اصطلاح نرمال می کنیم یعنی به گونه ایی در توانی از ۲ ضرب می کنیم که همه رقم های پشت ممیز (سمت چپ) صفر باشند و اولین رقم جلوی ممیز (سمت راست) حتما ۱ باشد.

$111101001101 \rightarrow 01110101101$

این عدد را در 2^{-6} ضرب کرده ایم اگر در 2^{-7} ضرب کنیم عدد 011110101101 بدست می آید که نرمال نیست.

نمونه: در یک ذخیره سازی ممیزدار ۳۰ بیت (یک بیت برای علامت است) برای پایه و ۱۰ بیت (یک بیت برای علامت است) برای توان در نظر گرفته ایم کوچکترین و بزرگترین عددهای مثبتی که می توان به این روش نمایش داد کدام است؟ (مبنا ۲ است).

توان: $2^9 - 1$ تا $-2^9 + 1$ -511 تا 511

مانتیس (پایه): 0.1 تا 0.111111.....1

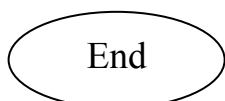
کوچکترین: $0.1 * 2^{-511}$

بزرگترین: $0.1111....1 * 2^{511}$

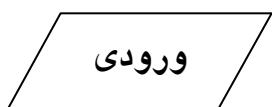
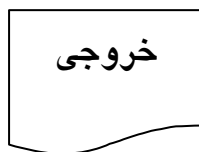
$11111....1 * 2^{482}$

فلوچارت: عبارت است از نمایش یک الگوریتم بصورت علائم که به ما کمک می کند که از درست بودن و مناسب بودن یک الگوریتم مطمئن شویم.

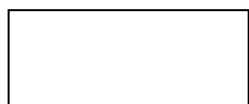
علامت های زیر در فلوچارت به کار می روند:

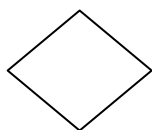
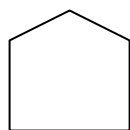
۱- نشانه های آغاز و پایان (بصورت بیضی)

۲- نشانه های ورودی و خروجی

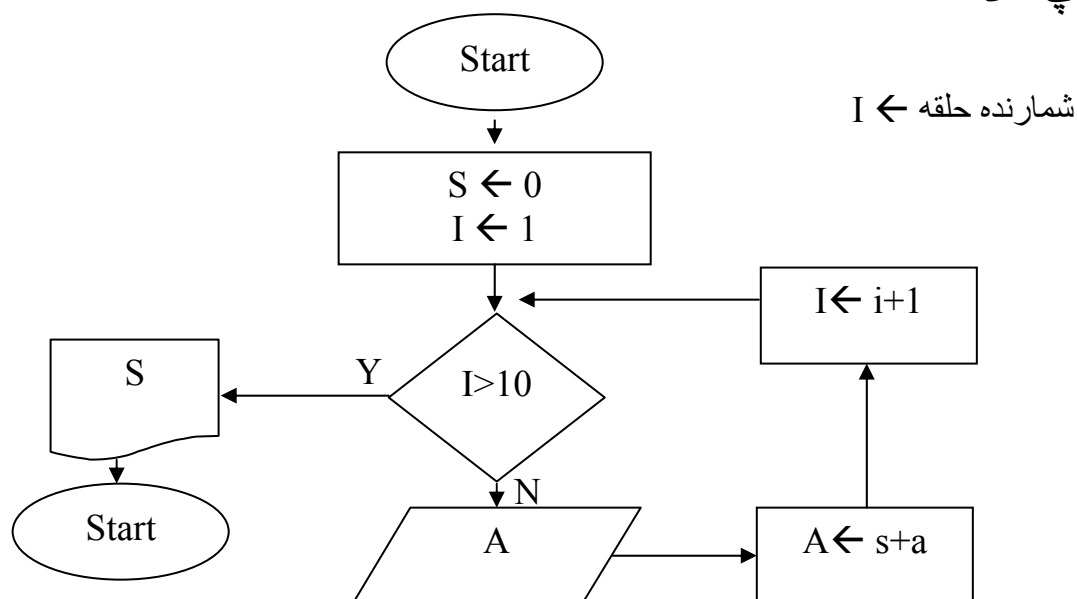
۳- نشانه عملیات

۴- نشانه تصمیم گیری (لوزی و n ضلعی)

۵- خطوط و فلش‌ها: که نشان دهنده مسیر دنبال کردن یک فلوچارت و جهت دنبال کردن آن .

نمونه: فلوچارتی رسم کنید که ۱۰ عدد از ورودی گرفته و جمع آنها را چاپ کند.

گونا(متغیر - variable): یک جای خالی است که ما تنها نام یا آدرس آن را میدانیم ، مقدار آن در هنگام اجرای برنامه یا پیمایش فلوچارت مشخص میشود.

نسبت دهی(assignment): عبارت است از ریختن یک مقدار در یک متغیر (گونا) و با علامت روبرو نمایش داده میشود. مقدار \leftarrow متغیر

معنی آن اینست که مقدار نزدیک دم فلش در متغیر نزدیک نوک فلش ریخته می شود و مقدار قبلی متغیر با این مقدار جدید جایگزین میشود.

نکته: در رابطه با مقدار دهی عبارتهای زیر غلط هستند:

$$۲۴۵ \leftarrow a \quad ۷ \leftarrow ۳$$

ثابت ها(اندازه ها - مقدارها): عبارتند از همه ی المان هایی که برای ما کاملاً شناخته شده هستند و کمیت یا چندی(مقدار) آنها دانسته شده است.

نکته : نمی توان گفت متغیری که ما مقدار آن را میدانیم ثابت است مگر اینکه مقدار آن هرگز تغییر نکند که در آن صورت متغیر نیست .

علامت های ریاضی: مانند + ، - ، * و ...

علامت های منطقی: علامتهایی هستند که میتوانند در ترکیب با متغیر ها ، ثابت ها و علامتهای ریاضی برای ما پاسخ «بله» یا «خیر» تولید کنند.
مانند < ، > ، = ، <= ، >= ، <>

پیمایش یک فلوچارت(دنبال کردن یا trace): عبارت از اجرای گام به گام کارهای نمایش داده شده در فلوچارت است که معمولاً برای بررسی درستی یک فلوچارت انجام میشود.

بعنوان مثال نمونه فلوجارت قبل را trace می کنیم:
 اعداد انتخابی (از ابتدا به انتها) ۵،۹،۱۱،۱۳،۲،۲،۲،۵،۱،۴
 ابتدا جدولی از متغیرها کشیده و از نقطه آغاز فلوجارت شروع کرده و
 عدد می‌دهیم.

S	I	A
0	1	-
5	2	5
14	3	9
25	4	11
...
	11	4

نکته:

- ۱- هنگام پیمایش تنها و تنها به دستورات فلوجارت عمل می کنیم.
- ۲- هنگام پیداشدن سردرگمی در فلوجارت باید فلوجارت را اصلاح کنیم.
- ۳- ترتیب دستورات فلوجارت را باید عمل کنیم.
- ۴- مقادارها و تصمیم گیری ها را با رجوع هر باره به جدول انجام دهیم و از تصمیم گیریهای ذهنی خودداری کنیم.
- ۵- معمولاً در فلوجارت حلقه هایی وجود دارد اولین و آخرین مقدار شمارنده حلقه بسیار مهم هستند و باید به آنها دقت کنیم.

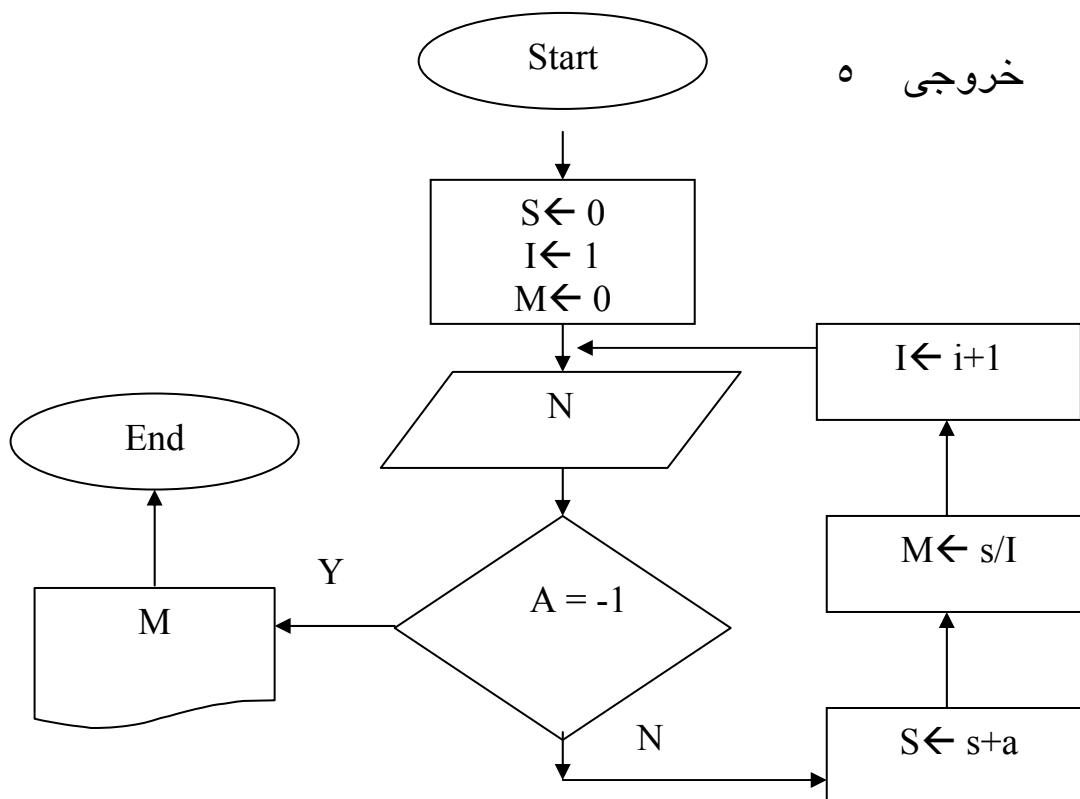
نکات راجع به فلوجارت:

- ۱- حتماً باید آغاز و پایان داشته باشد.
- ۲- بیضی آغاز باید یک خروجی داشته باشد و ورودی ندارد.
- ۳- بقیه جعبه ها بجز آغاز می توانند چندین ورودی داشته باشد و هیچیک بجز شرط نمی توانند دارای بیش از یک خروجی باشند.

- ۴- شرط و به طور کلی ساختار فلوچارت نباید به گونه ایی باشد که نتوان تصمیم گیری کرد که مسیر درست کدام است.
- ۵- بهتر است اعمال گفته شده در فلوچارت به گونه ایی باشند که به سادگی به دستورهایی کامپیوتری تبدیل شوند.

فلوچارتی رسم کنید که تعدادی عدد را از ورودی خوانده و میانگین آنها را چاپ کند (آخرین عدد 1- جزو عددها نیست)
اعداد انتخابی 1, 2, 4, 6, 8,-

A	S	I	M
-	0	1	0
2	2	2	2
4	6	3	3
6	12	4	4
8	20	5	5
-1			

DESIGN TIME: مشکلاتی که در طراحی وجود دارند و در هنگام

طراحی باعث سردرگمی طرح میشوند

RUN TIME: هنگامی پیش می آید که الگوریتم (فلو چارت) از نظر

ساختار سالمست ولی مسئله خواسته شده را حل نمیکند. چک کردن

مقادیر آخر حلقه (جاییکه داریم از حلقه خارج میشویم) برای چک کردن

برای چک کردن شرط خروج است (معمولاً) چک کردن مقایر ابتدای حلقه

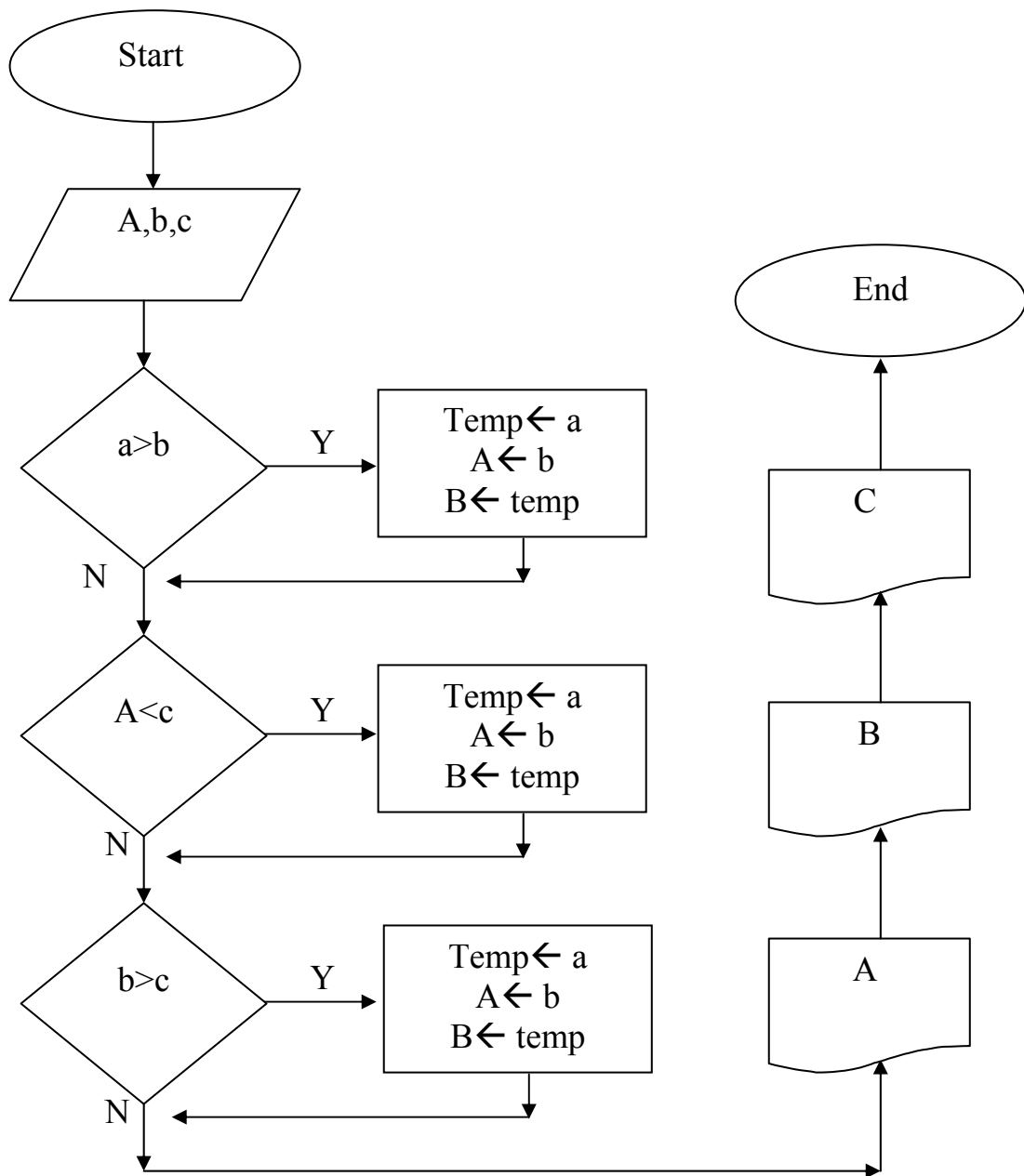
برای آزمودن آغاز درست و منطقی است .

فلو چارتی بکشید که سه عدد از ورودی گرفته و آنها را به ترتیب کوچک

و بزرگ چاپ کند. سپس آن را Trace کنید .

اعداد انتخابی 7,9,5 $a \leq b \leq c$

a	b	c	temp
7	9	5	-
5	-	7	7
-	7	9	7
5	7	9	

فرض کنیم ما n تا عدد داریم برای مرتب کردن (sort کردن) آنها ابتدا آنها را bubble sort می کنیم.

کوچک

۱۹	۷	۷	۷	۷	۲
۷	۱۹	۱۴	۱۴	۲	۷
۱۴	۱۴	۱۹	۲	۱۴	۱۴
۲	۲	۲	۱۹	۱۹	۱۹

بزرگ

آرایه: عبارت است از تعدادی متغیرهای از یک جنس و یک نوع که در کنار هم به یک نام خوانده می شوند و با اندیس دهی به آن میتوان به هر یک از متغیرها دسترسی جداگانه داشت.

A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
19	14	7	19

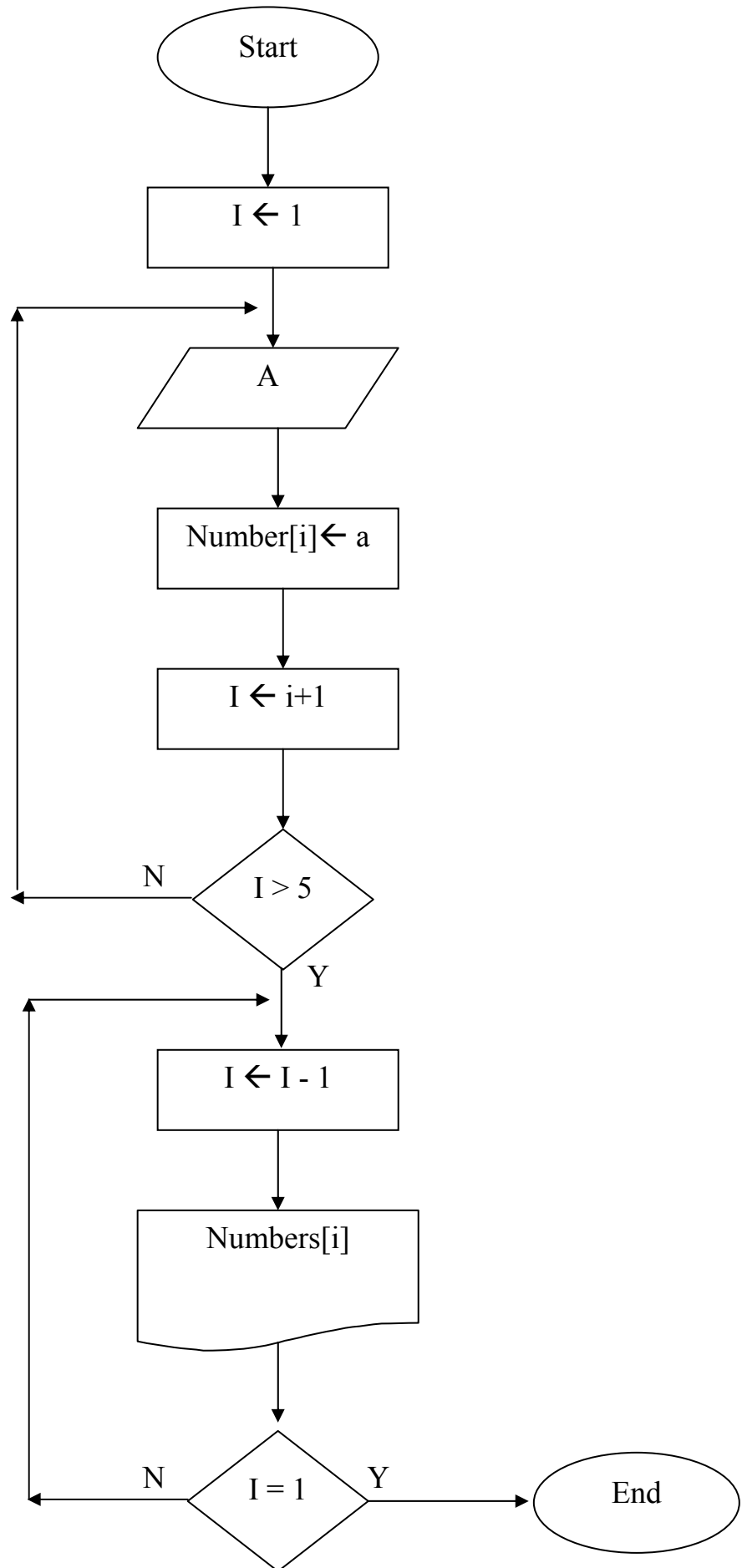
فلوچارتی بکشید که ۵ عدد را از ورودی گرفته و آنها را به ترتیب عکس آنچه از ورودی گرفته چاپ کند و آنرا trace کنید.

اعداد انتخابی 1,7,3,9,17

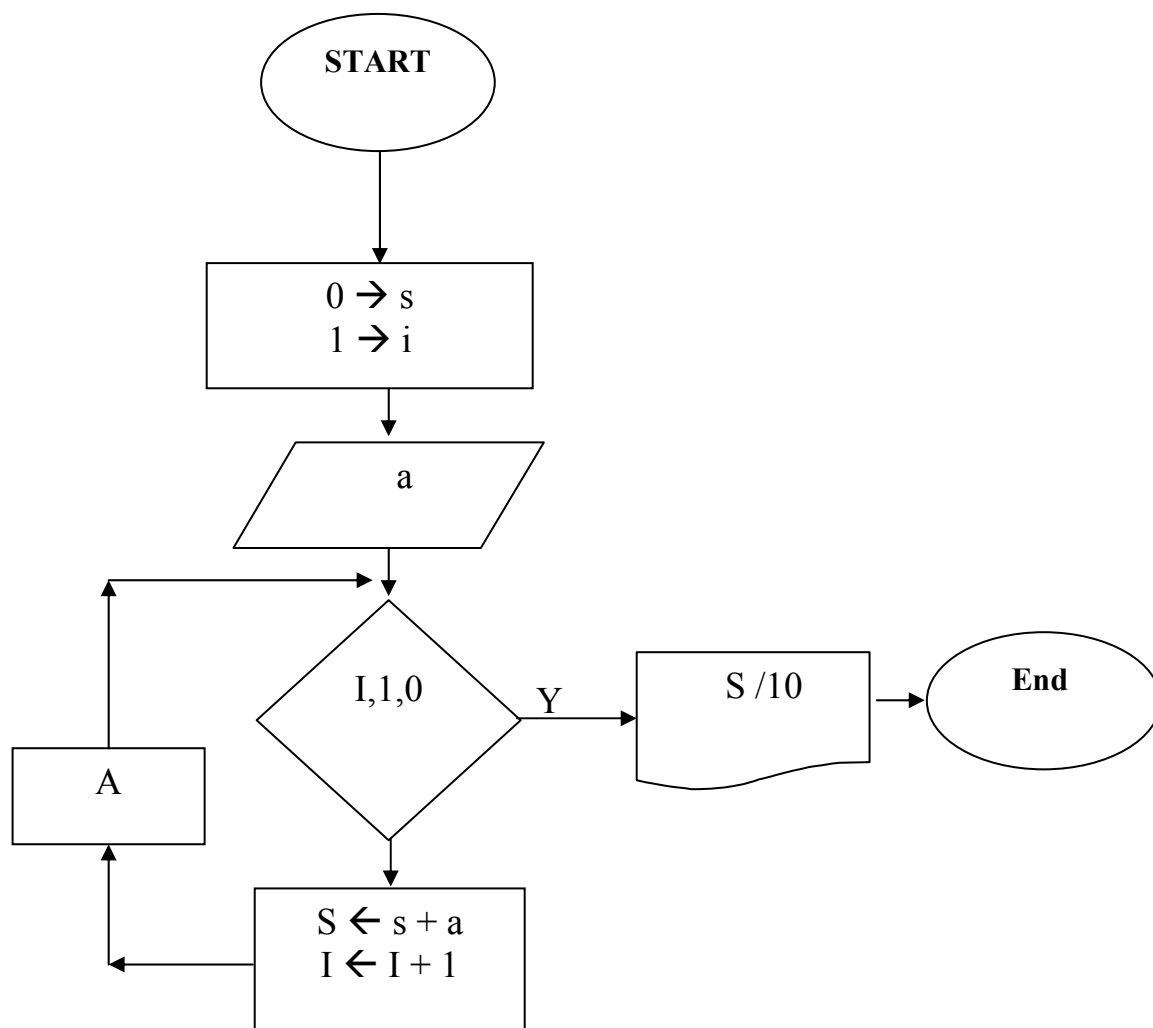
5	4	3	2	1
17	9	3	7	1

I	A
1	1
2	7
3	3
4	9
5	17
6	
5	17
4	9

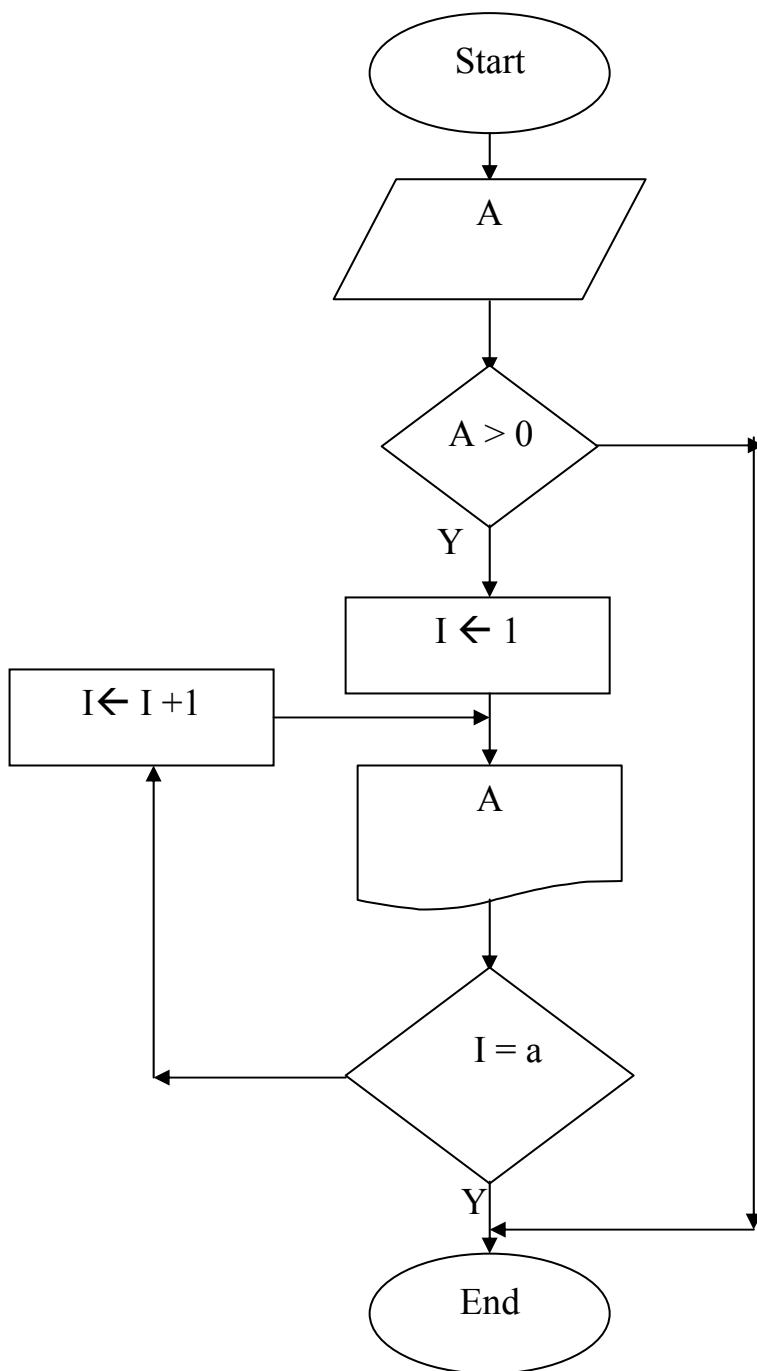
3	3
2	7
1	1

فلوچارتی بکشید که ۱۰ عدد را گرفته و میانگین آنها را چاپ کند.

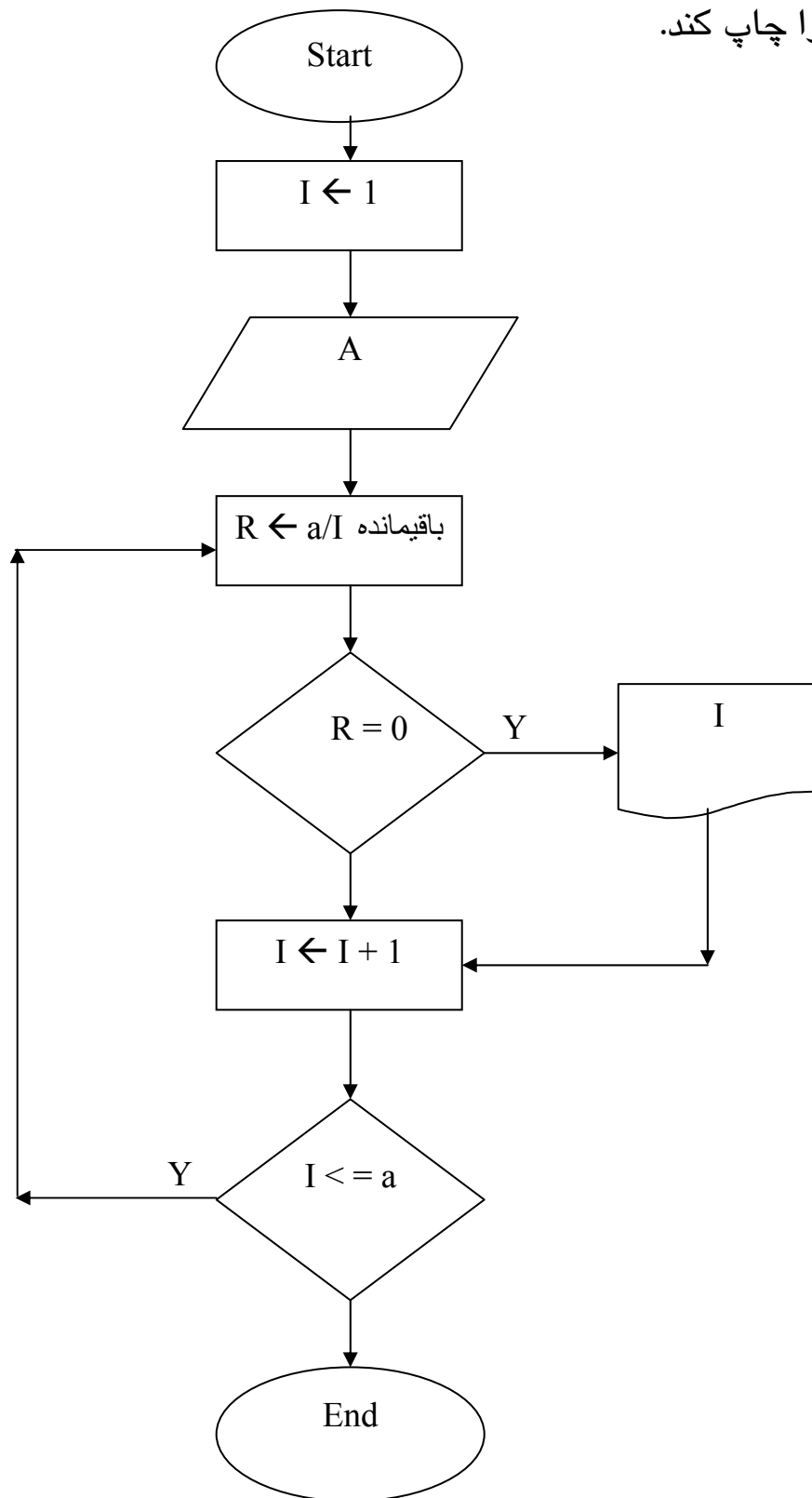

فلو چارتی می خواهیم که یک عدد درست را از ورودی خوانده و آنرا به تعداد خودش چاپ کند.

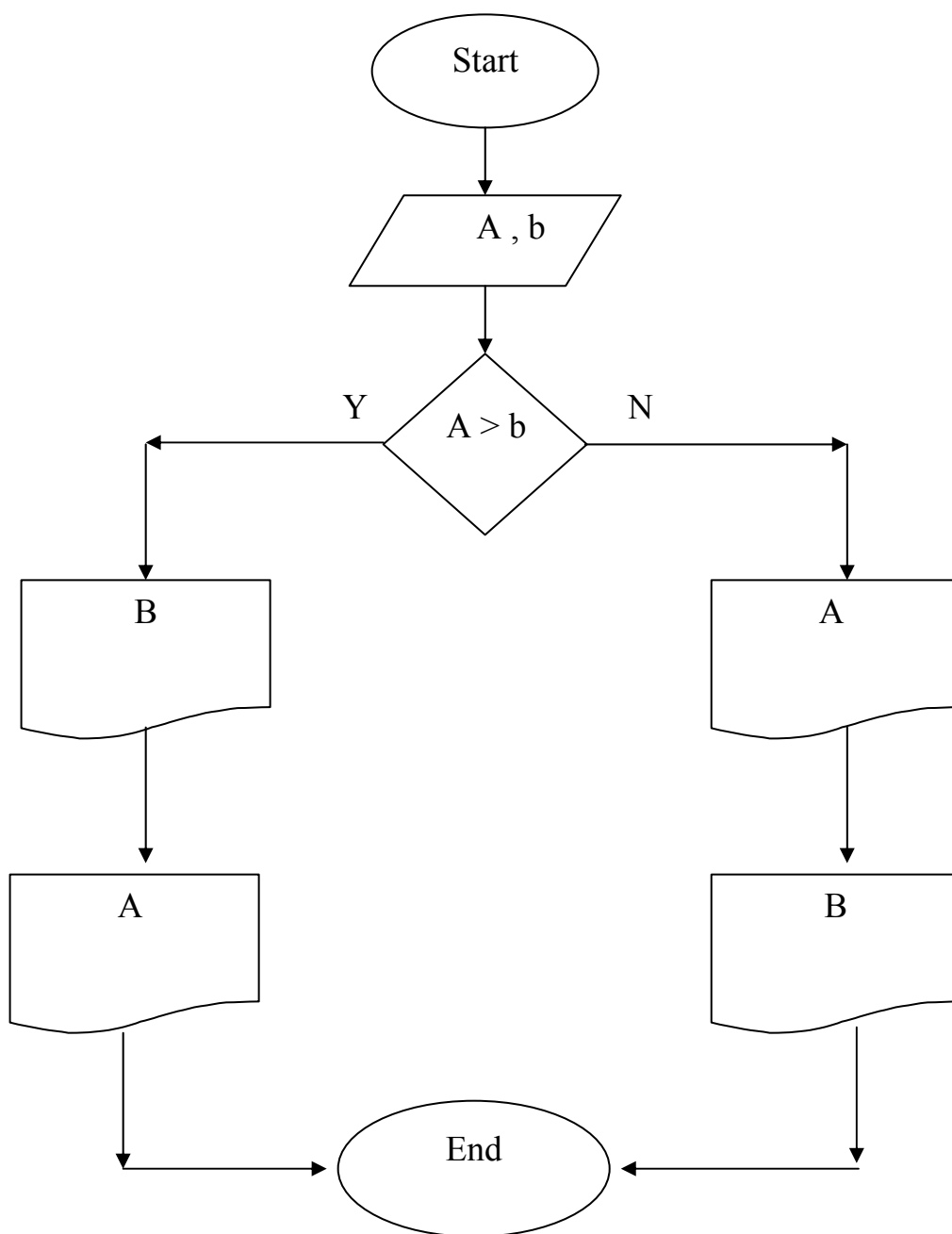

A	I
4	1
	2
	3
	4

فلوچارتی رسم کنید که یک عدد طبیعی را گرفته و مقسوم علیه های آن را چاپ کند.

فلوچارتی بکشید که دو عدد را گرفته و به ترتیب کوچک به بزرگ چاپ کند.

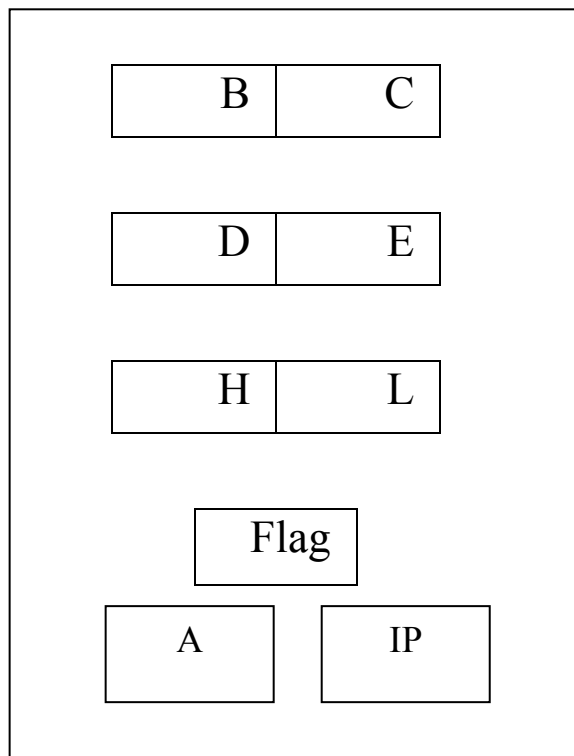

زبان اسمبلی:

زبانی است که هر دستور آن به یک دستور زبان ماشین ترجمه میشود که cpu آنرا میبیند و اجرا میکند. هر دستور زبان اسمبلی (هر خط از برنامه اسمبلی) دارای بخش های زیر است:

Label (برچسب آدرس)	Menemonic (علامت اختصاری)	Operands (پارامتر- عملوند)
آدرس حافظه که دستور در آن قرار دارد.	علامتی است معمولاً مخفف کلمه ای است که دستور را بیان می کند.	داده هایی که قرار است عمل بر روی آنها انجام گردد.

ساختار cpu:

رجیستر: محلی است برای ذخیره داده در cpu و انجام اعمال ریاضی -
منطقی بر روی آن.

IP(Instruction Pointer): رجیستری است که آدرس دستور بعدی
که باید اجرا شود در آن قرار دارد.

A(Accumubtor): معمولاً در اعمال ریاضی - منطقی یک طرف عمل
قرار دارد و معمولاً پاسخ در آن ذخیره میشود.

Flag: رجیستری است که هر بیت آن معنی ویژه ایی دارد و اعمال
ریاضی و منطقی در دیگر رجیسترها بر روی این رجیستر اثر گذاشته و
مقدار بیت های آن را تغییر می دهد.

...	C	Z	S
-----	---	---	---

Signbit(s) بیت علامت : هرگاه نتیجه عمل ریاضی قبلی منفی باشد این
بیت ۱ میشود و اگر + یا صفر باشد این بیت صفر میشود.

Zero(z) بیت صفر: هرگاه نتیجه عمل ریاضی - منطقی قبلی صفر باشد
بیت ۱ میشود و اگر غیرصفر باشد صفر میشود.

Carry(c) ۲ بر ۱ : هرگاه عمل ریاضی منجر به تولید ۲ بر ۱ از طبقه
آخر شود این بیت ۱ میشود.

دستور **Add** : addition (جمع کردن) فرم کلی بصورت زیر است:

Label add a,b $a \leftarrow b+a$ → معادل

دستور **ld(load)** : برای انتقال یک مقدار در یک رجیستر یا خانه حافظه بکار میرود.

Ld a,b $a \leftarrow b$

Ld h,a $h \leftarrow a$

نکته: همیشه حرکت از راست به چپ است.

دستور **sub**:

Sub a,b $a \leftarrow a-b$

نکته : (bc) خانه ایی از حافظه است که آدرس آن رجیستر b و c است.

پریش مطلق: پریش **jump**

jp 1050

$Ip \leftarrow 1050$

یعنی دستور بعدی که اجرا خواهد شد در آدرس ۱۰۵۰ است (برو به آدرس ۱۰۵۰ و هر دستوری آنجا بود اجرا کن)

پریش شرطی:

Jc(jump carry) اگر flag ۲ بر یک ، مقدار یک دارد پریش کن

Jc(آدرس)

Jnc(jump no carry) : اگر carry flag=0 پریش کن

Jnc(آدرس)

Jz(jump zero): اگر پرچم Z برابر با یک است پرش به آدرس موردنظر انجام شود.

Jz(آدرس)

nop(no operation): هیچ کاری انجام ندهد.

input: یعنی چیزی را از ورود بگیر و در پارامتر ذخیره کن.

Input(پارامتر)

output: پارامتر را در خروجی بنویس.

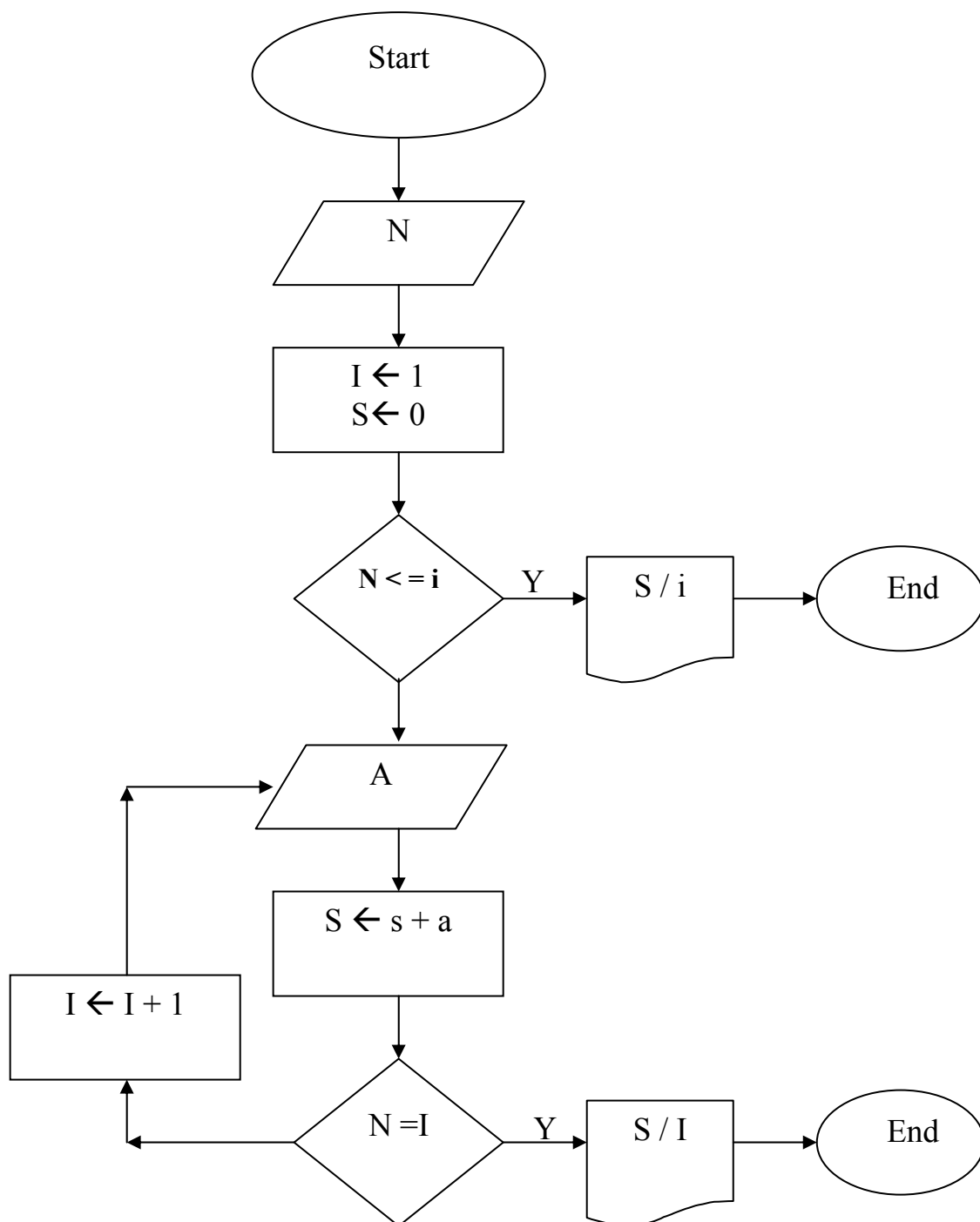
output(پارامتر)

compare (cp و cmp): مقایسه کن a-b می شود و flag ها

تاثیر می گیرند و نتیجه جایی ذخیره نمی شود.

Cmp a,b $a \leftarrow b-a$

فلوچارتی بکشید که میانگین سه عدد را حساب کند سپس برنامه اسمبلی این فلوچارت را بنویسید.

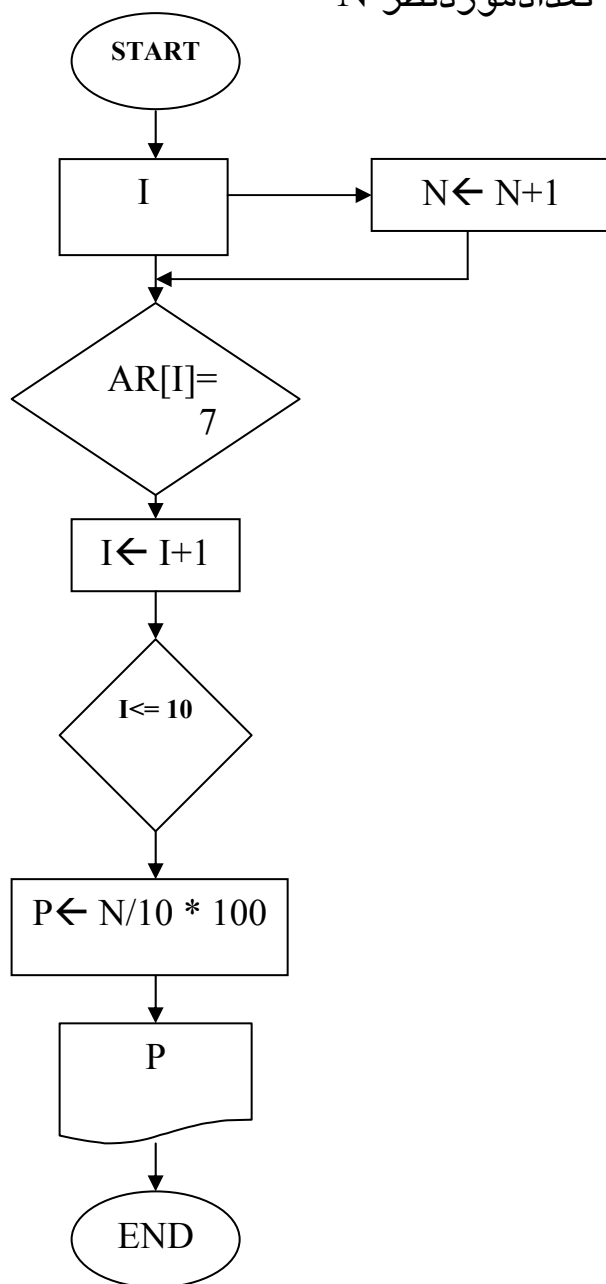

فلوچارتی بکشید که ۱۰ عدد از ورودی گرفته و درصد فراوانی یک عدد را در میان تعدادی عدد بیاید.

ar

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
7	9	10	1	4	3	5	4	7	7

درصد عدد مورد نظر P تعداد مورد نظر N

پرش های شرطی

Jz jump if zero
Jnz jump if not zero
Js jump if negative
Jns jump if not negative
Jc jump if carry
Jnc jump if not carry

div : (Divide) دستور تقسیم

mul : (multiply) دستور ضرب

برنامه نویسی اسمبلی:

به عنوان مثال برنامه فلوچارت قبل را می نویسیم.

۱۰ عدد در جایی از حافظه قرار دارند اولن جایی که در آنجا قرار دارند را

ar میگیریم.

Start:

```
Ld a,1  
Ld l,a  
Ld a,0  
Ld n,a  
Ld hl,ar  
Ld bc,i  
Add hl,bc  
Sub hl,1  
Ld a,hl  
Cmp a,7  
Jnz label1  
Ld a,n  
Add a,1
```

```

Ld  n,a
Label: ld  a,i
Add a,1
Ld  I,a
Cmp a,10
Js  label2
Jz  label2
Ld  a,n
Ld  b,10
Div a,b
Mul a,100
Ld  p,a
Output  a

```

HL ← h و l کنار هم ، چون یک رجیستر برای جادادن آدرس کوچک است دو تا رجیستر را در نظر میگیریم.

H	L
---	---

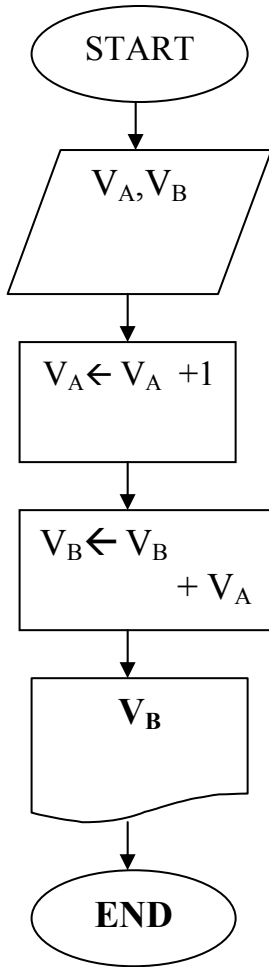
```

Ld  hl,ar      hl←1000
Ld  bc,I       bc←1
Add hl,bc      1+1000=1001
Sub hl,1       1001-1=1000
Add a,b        a←a+b

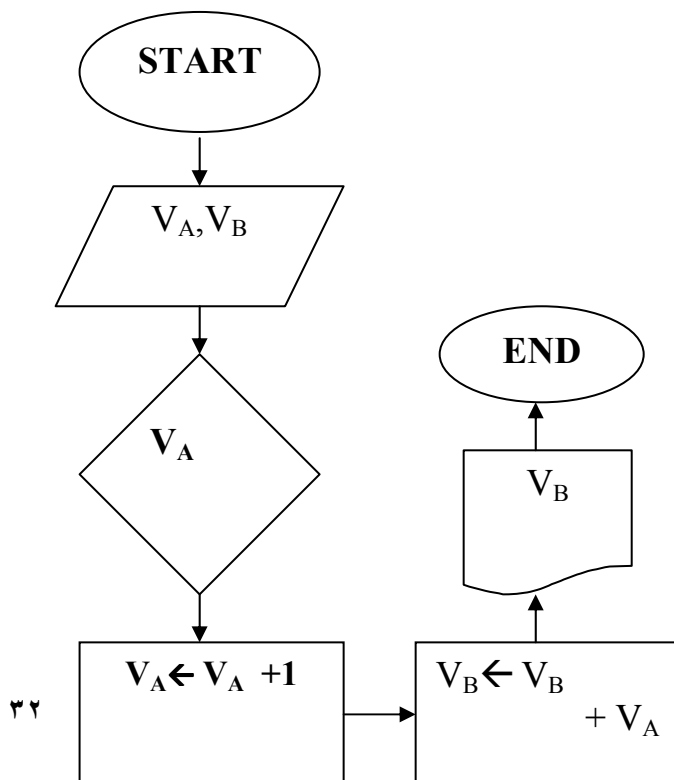
```

مثال:

```
Input VA
Input VB
LD A,VA
LD B,VB
ADD A,1
ADD B,A
LD VB,B
OUTPUT B
```


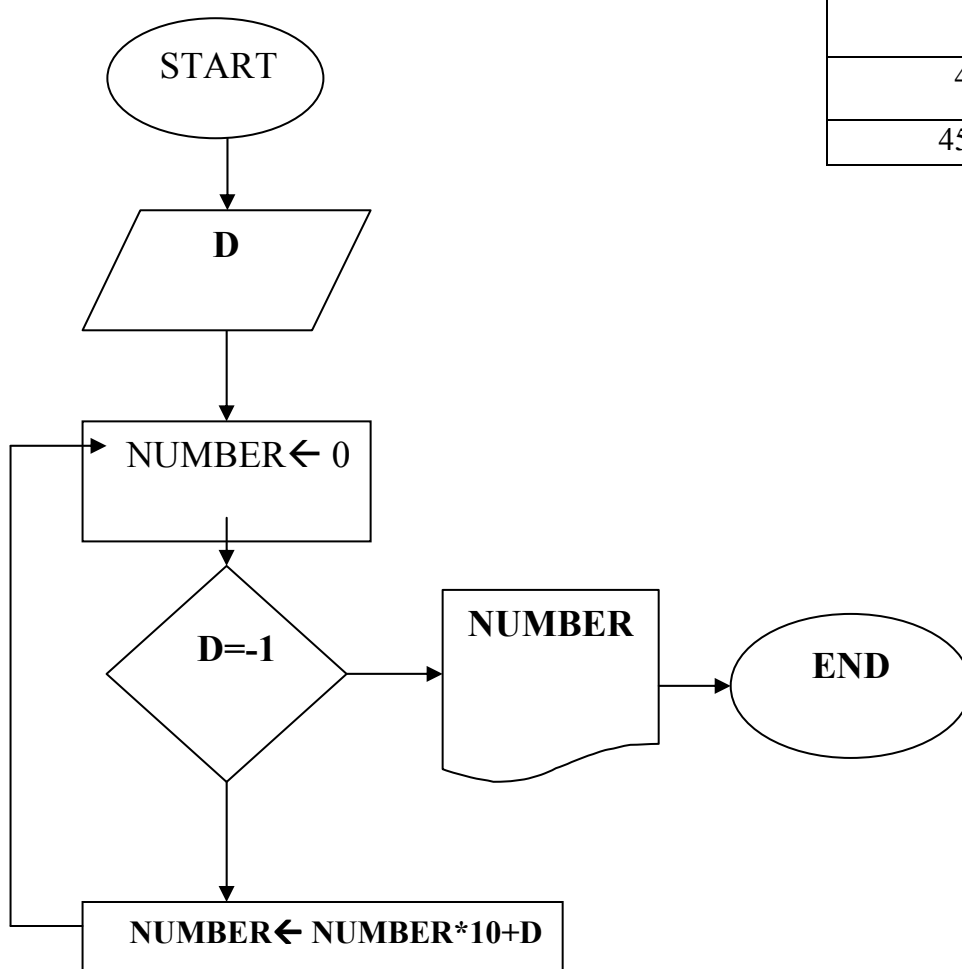
```
Input VA
Input VB
LD H,VA
CMP H,0
JZ LABEL
JS LABEL
LD A,VA
LD B,VB
ADD A,1
ADD B,A
LD VB,B
OUTPUT B
LABEL STOP
```


فلوچارتی بکشید که ارقام یک عدد ۵ رقمی را گرفته و خود عدد را چاپ کند. سپس برنامه این فلوچارت را هم بنویسید.
 نمونه آخرین عدد که وارد شد پس از آن ۱- وارد می کنیم. عدد با ارزش بالاتر وارد میشود.

نمونه: 4,5,9,-1

Number	D	خروجی
0	4	
4	5	
45	9	
459	-1	459


```

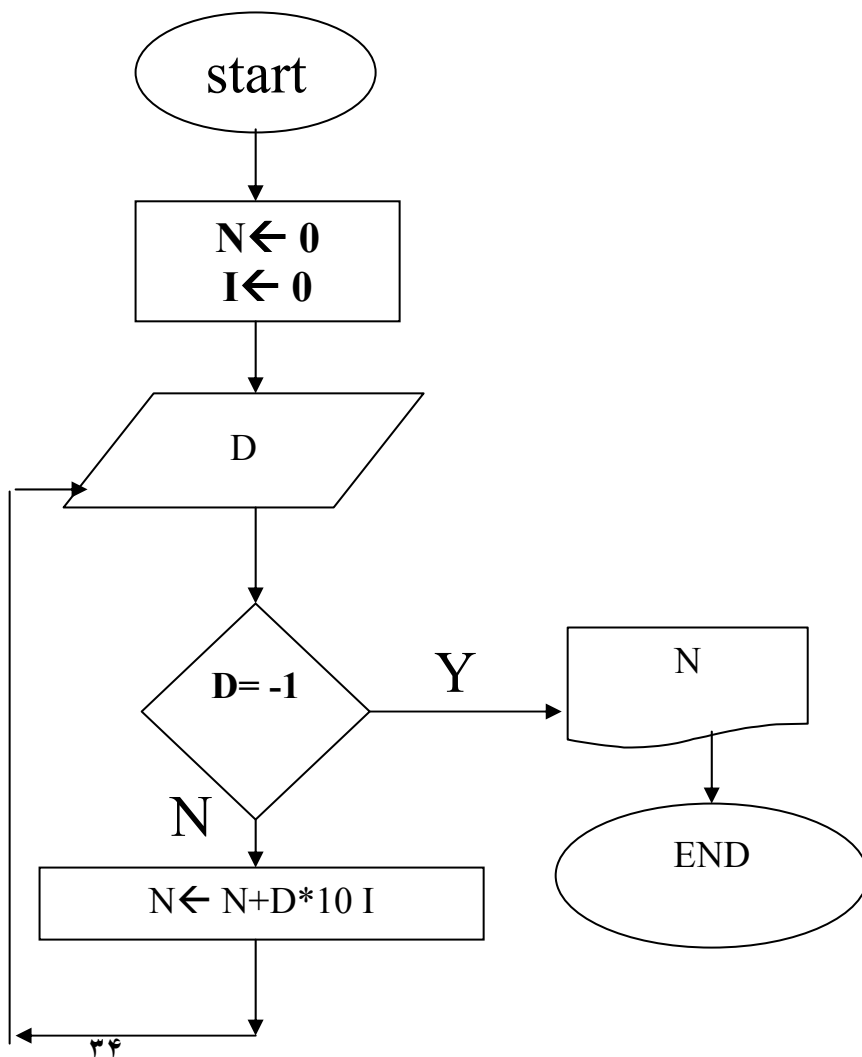
Start
Ld a,0
Ld number,a
Indigit inputdigit
Ld a,negative1
  
```

```

Ld b,digite
Cmp a,b
Jz printing
Ld a,number
Mul a,10
Add a,digit
Ld number,a
Jp indigit
Printing:output number

```

فلوچارت و برنامه ای بنویسید که رقم های یک عدد N رقمی را از سمت راست عدد به ترتیب گرفته و عدد را چاپ کند. هرگاه رقم ها به پایان رسیدند پس از آن -۱ وارد میشود. فلوچارت روبرو را بدون استفاده از توان بنویسید و برنامه آنرا نیز بنویسید.

دستورهای منطقی در زبان اسمبلی:

دستور **and** : and کردن دو رجیستر با هم عبارت است از and کردن بیت های نظیر در دو رجیستر.

And $r_1, r_2 \quad r_1 \leftarrow r_1 \wedge r_2$

a	b	$A \wedge b$
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

1011001101

1111111011

1011001001

دستور **OR** : or کردن دو مقدار n بیتی با هم عبارت است از or کردن بیت های نظیر.

Or $r_1, r_2 \quad r_1 \leftarrow r_1 \vee r_2$

a	b	$A \vee b$
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

10001101

01100100

11101101

دستور **not** : not کردن n بیت عبارت است از not کردن هریک از بیت ها.

نمونه: $1011110 \rightarrow 0100001$

دستور Exclusive OR

a	b	Aob
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

چند خاصیت:

- ۱- and شدن هر چیز با یک خود آن چیز میشود.
- ۲- And شدن هر چیز با مقدار تهی میشود خودش.

ماتریس ها: همانگونه که بردارها یا جدول ها تک بعدی را با آرایه ها نشان دادیم میتوانیم جدولهای دو بعدی یا ماتریس را با آرایه دو بعدی نمایش دهیم.

آدرس matrix: $matrix[i][j] = matrix + (i-1)*3 + (j-1)$

دستورهای shift:

Shift: عبارت است از لغزاندن بیت‌های یک ارزش چند بیتی به یک سو (چپ یا راست) به گونه ایی که هر بیت جای بیت سمت چپ یا راست خود را بگیرد و از سمت راست یا چپ ترین موقعیت یک بیت جدید وارد شود.

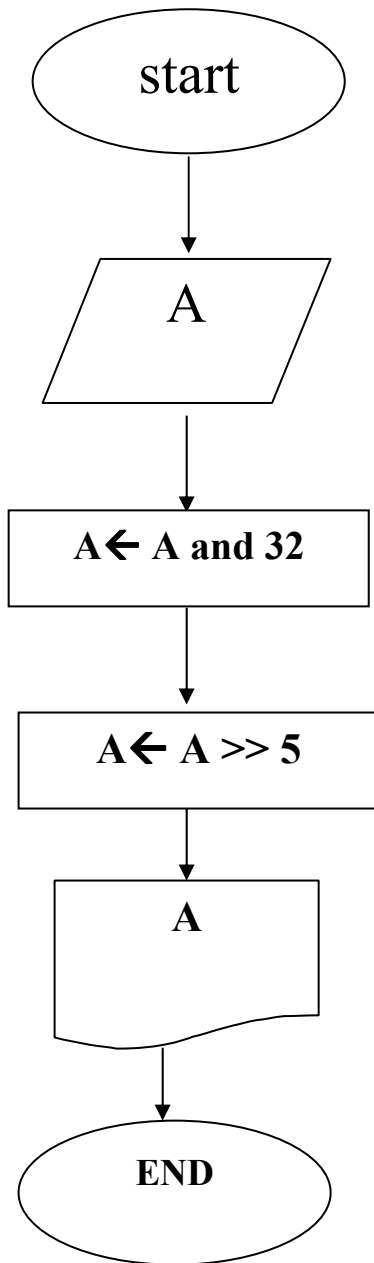
Shift left

$011101 \rightarrow 0 \rightarrow (0)111010$

عمل Rotate: برای چرخاندن یک ارزش چند بیتی است و همان شیفت است که در آن بیتی که از یک طرف وارد می شود همان بیتی است که از سمت دیگر خارج می شود.

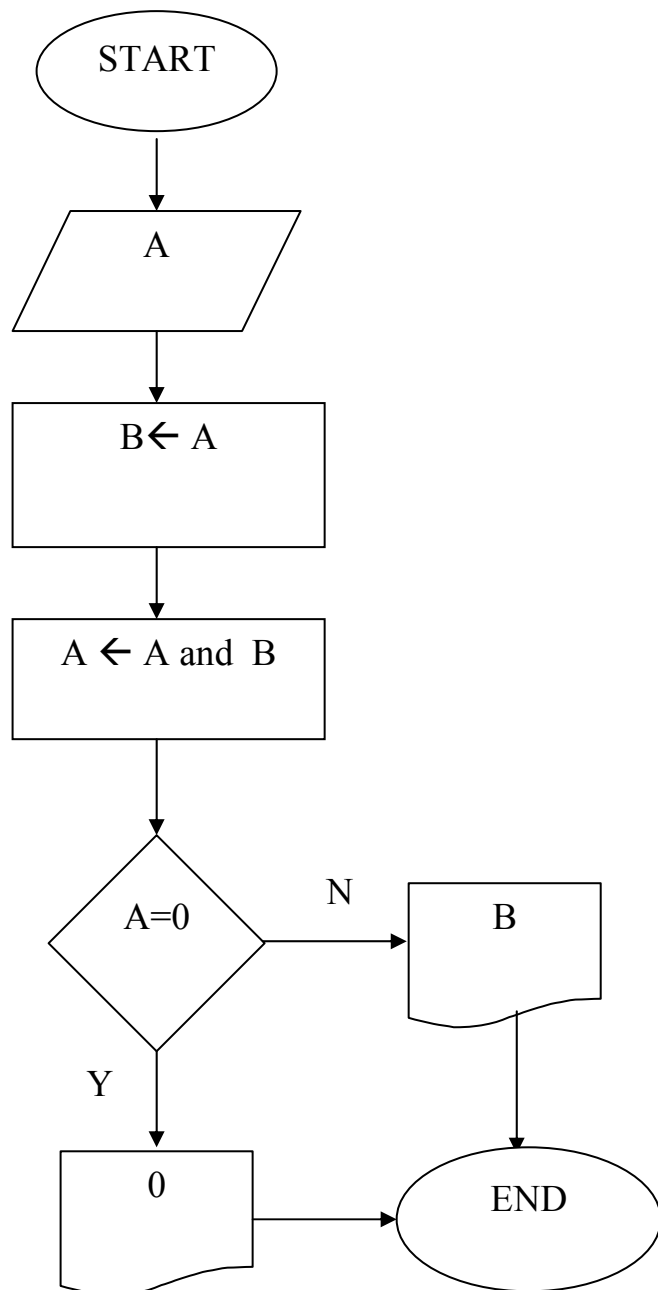
$1101 \rightarrow 1011 \rightarrow 0111 \rightarrow 1110$

فلوچارت و برنامه ای بنویسید که یک عدد از ورودی گرفته و بیت ۵ آن را چاپ کند.

START: input a
 And a,32
 Shift { Shr a
 Shr a
 Shr a
 Shr a
 Shr a
 Output a

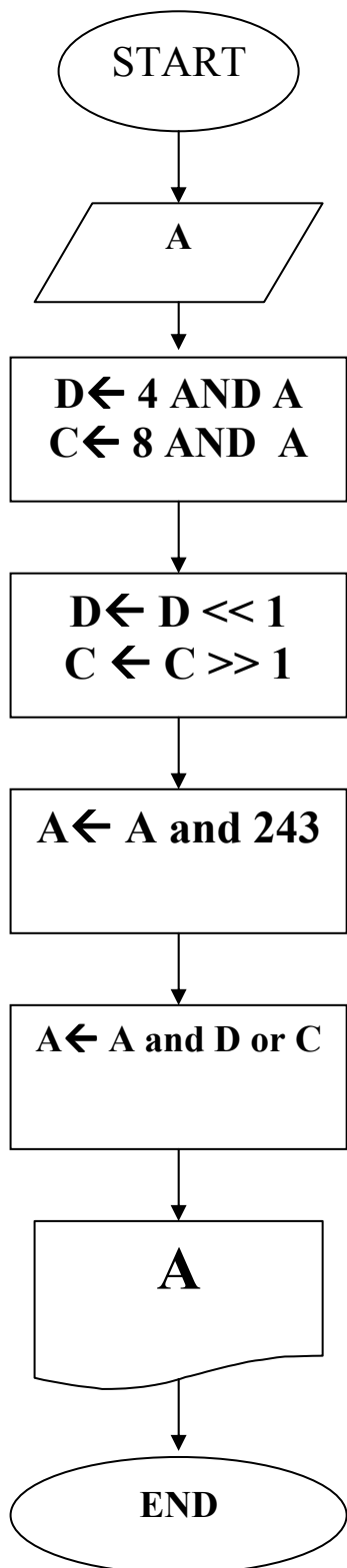
فلوچارت و برنامه ای بنویسید که اگر بیت سوم عدد ورودی ۱ بود خود عدد را چاپ کند و اگر صفر بود ، صفر را چاپ کند.


```

START
Input A
Ld b,a
And a,b
Cmp a,0
Jz label1
Output b
Jmp label2
Label1:output d
Label:end
  
```

برنامه و فلوچارتی بنویسید که جای بیت دوم و سوم یک عدد را عوض کند. سپس آن را (تغییر یافته عدد) چاپ کند.

Start input a
 Ld d,4
 And d,a
 Ld c,8
 And c,a
 Shfl d
 Shfr c
 And a,243
 Or a,c
 Or a,d
 Output a

$$255-4-8=243$$

زبان های سطح بالا : c و پاسکال

Basic,cobol,...

زبان سطح بالا:

زبانی است منطقی نزدیک به زبان انسان که برای بیان الگوریتم بکار میرود و توسط نرم افزارهایی به نام compiler درک میشود و به زبان سطح پایین ترجمه میشود.

C و خانواده آن مانند c# و C++ و ++j و java و Ansic

تقریباً ۹۰ درصد برنامه نویسی سیستم در دنیا را به خود وابسته کرده اند ، تقریباً دارای syntax همسان هستند و یادگیری یکی از آن ها م تواند یادگیری دیگری را آسان کند.

دو package بسیار مهم c عبارتند از :

Microsoft c یا همان visual c یا c.net

C#:Borland و ++builder

Package های قدیمی تر c : ورژنهای 2.1 به بعد turbo c (تحت dos)

پاسکال:

دارای ویژگی های ساخت یافتگی قوی است.(structured)

دارای package های قدیمی (تحت dos) با نام های turbo pascal

ورژنهای ۶ و ۷

دارای یک ورژن visual بنام Delphi است که توسط شرکت Borland ارائه شده است.

نوشتن یک برنامه نمونه به زبان c و pascal

Pascal:

```
Program hello world;  
Begin  
Writeln('Hello world');  
End.
```

C:

```
Main()  
{  
Printf("hello World\n");  
Return(0);  
}
```

Program third:

```
Var D,I,j : integer ;  
Begin  
Readln( I ) ;  
Readln ( J ) ;  
P := I * J ;  
Writeln ( J , '×', J , '=', P ) ;  
End .
```

مثال : برنامه ای بنویسید که عدد n را از ورودی گرفته و n! را چاپ کند
(فرض کنید $n! < 32000$ باشد)

```
Program fact ;  
Var n , I , fact , integer ;
```

```

Begin
Read in ( n ) ;
I := 1
Fact := 1 ;
While i <= n    do
Begin
Fact := fact * i,
i := i + 1;
End ;
Writedn ( 'faction of ', n , ' is ' , fact ) ;
Read in ;
End .

```

```

main ( )
{
int I , fact , n ;
scanf ( " % d " , f n ) ;
for ( fact = 1 , % = n ; I > 1 ;
fact = fact * I ;
return ( 0 ) ;
}

```

Reserved world : کلماتی هستند که توسط کامپایلر برای بیان معنی های ویژه ای در نظر گرفته شده اند و معنی خاصی از آنها برداشت می شود.

در متن ما این کلمات عبارتند از :

Program (شروع یک برنامه)

Begin (شروع program body بدنه برنامه)

End (پایان)

نکته: در پاسکال بزرگی و کوچکی حروف یک کلمه مهم نیست و فرقی نمی کند اما در زبان C هر کلمه باید طبق case خود نوشته شود.

Notation یا pointing ها : برای بیان عملیات یا پایان و آغاز جمله ها
(:)

Identifier : نام هایی هستند که برنامه نویس برای نامیدن اجزاء برنامه بکار می برد و دلخواه هستند (حق استفاده از اسم های تکراری نداریم).

روتورها (**procedures & Functions**) : قطعه برنامه هایی از پیش نوشته شده اند که برای انجام کار خاصی نوشته شده اند و به کار برده می شوند.

writeln : برنامه را در صفحه خروجی بنویس (line) خط
Write('hello world') : فقط روی یک خط می نویسید ، پشت سرهم می نویسید.

writeln('hello world') : باعث میشود که برود خط بعد بنویسد.

برنامه C

Main : آغاز برنامه (روند اصلی)

Printf : یک روند است برای چاپ کردن

new line : \n

نوشتن برنامه قبلی از زبان C به زبان پاسکال:

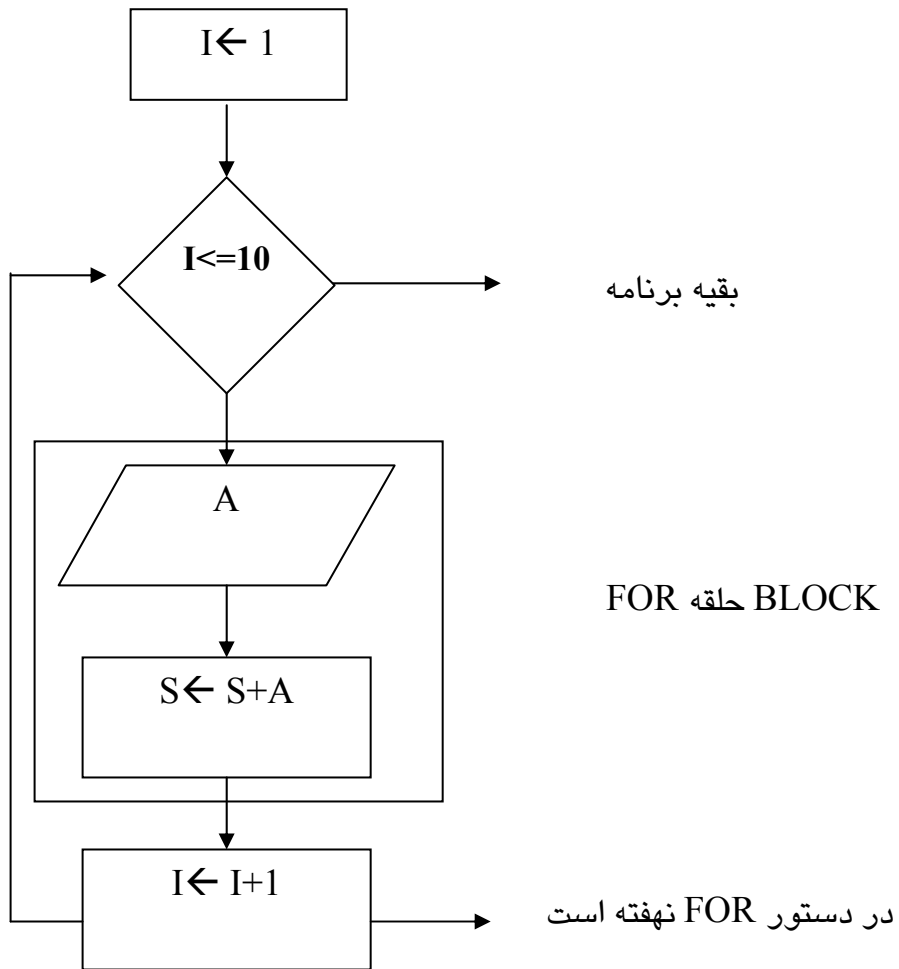
نکته هایی مربوط به مثال بعد:

- ۱- = همان فلش مقدار دهی است.
- ۲- همیشه در برنامه یک begin و end نقطه دار باید باشد که نشاندهنده شروع و پایان برنامه باشد.
- ۳- هر وقت بخواهیم دو دستور را با هم اجرا کنیم باید دو دستور را در یک بلاک گذاشته و begin و end (بدون نقطه) در شروع و پایان block می گذاریم.

برنامه ای بنویسید که ۱۰ عدد از ورودی گرفته و جمع آنها را چاپ کند. (PASCAL)

```
Program add10;
Var
  I:integer;
  A: integer;
  S:integer;
Begin
  Sum:=0;
  For i:=1 to 10 do
  Begin
  Readln(a);
  S:=s+a;
  End;
  Writeln(s);
End.
```

For

Program header : به بخش ابتدایی برنامه گفته می شود که در

بردارنده معرفی انواع اجزایی است که در برنامه بکار خواهد رفت

متغیرها

ثابت ها

روندها

فایلهای مورد استفاده در برنامه که در بردارنده کد یا داده هستند.

Program body : در بردارنده الگوریتم اصلی و دستورات برنامه است که به ترتیب از چپ به راست و بالا به پایین انجام میشوند.

Code block : تعدادی دستورات که توسط علامت block با هم تشکیل یک گروه می دهند که همگی یا باید اجرا شوند یا اجرا میشوند.

Type های اصلی داده

Pascal	c	
Integer	Int	اعداد صحیح
Real	Float	عدد ممیز دار
char	char	کاراکتر

حلقه for :

هرگاه به تعداد مشخص بخواهیم عملی را تکرار کنیم از این ساختار بهره می بریم (بیشتر برای داده های متوالی کاربرد دارد) حالت کلی آن بصورت زیر است:

For (initialization) مقدار اولیه to مقدار نهایی (final-value)
do
For statement (یا یک دستور تنهاست یا بلاکی از دستورهاست)

اجرا

در هنگام ورود به for ، عمل initialization انجام میشود.

سپس ۱- (بررسی شرط for) مقدار شمارنده با مقدار نهایی مقایسه می شود.

اگر شرط درست بود (شمارنده \geq مقدار نهایی) ۲- for-statement اجرا میشود.

۳- افزایش شمارنده و تکرار از مرحله ۱

برنامه ای به زبان C بنویسید که همه عددهای صحیح از 0 تا 100 را چاپ کند؟

```
Main ( )
{
  Int i ;
  For ( i = 0 ; I < 101 ; i = I + 1 )
    Printf ( " %d" , i ) ;
    Return ( 0 ) ;
}
```

مثال : برنامه ای بنویسید که یک عدد را از ورودی خوانده و اگر زوج بود پیام عدد زوج است و اگر فرد بود پیام عدد فرد است را چاپ کند .

```

Program    add even ;
Var I : Integer ;
    R : Integer ;
Begin
Write ( ' Enter an Inteyer : ) ;
read in ( I ) ;
r = I mod z
if r = 0 then writin ( ' number , is even , I ) ;
    else
writln ( I , ' is odd' . ) ;
End .

```

برنامه ای بنویسید که جدول ضرب را چاپ کند.(PASCAL)

$$1 * 1 = 1$$

به صورت

$$1 * 2 = 2$$

...

$$10 * 10 = 100$$

I	J	M
1	1	1
1	2	2
1	3	
...		...
1	10	10
	11	
2	1	2

```

PROGRAM Multiply;
Var
  I,j:integer;
  M:integer;
Begin
  For i:=1 to 10 do
    For j:= to 10 do
      Begin
        M:=I * j ;
        Writeln(I , '*' , j , '=', M);
      End;
    End;
  End.

```

برنامه ای بنویسید که دو عدد صحیح را از ورودی گرفته و اولی را بتوان
دومی رسانده و چاپ کند.

$$A^B \quad 2^3 \rightarrow 2*2*2$$

```

Program test;
Var
  S,A,B,i: integer;
Begin
  Writeln('enter 2 number');
  Readln(A,B);
  S:=1;
  FOR i:= 1 to B do
    begin
      S:=S*A;
      Writeln(s);
    End;
  End.

```

نوشتن برنامه C جدول ضرب

```
Main()
{
Int I,j,m;

For (i=1; i<= 10 ; i=i+1)
For (j=1; j<= 10 ;
j=i+1)
{
m=i*j;
Printf("\d*\d=\d \n",I,j,m);
}
Return(0);
}
```

دستور for در c :

```
For (initiazation ; condition ; increment)
    For statement
```

روند اجرای for در c :

هنگام ورود به for ابتدا initiazation انجام میگیرد.

سپس

۱- شرط چک میشود و اگر درست بود مرحله ۲ و اگر نادرست مرحله

۴

۲- جمله for و قسمت increment اجرا میشود.

۳- از مرحله 1 تکرار می شود.

۴- پایان

نکته:

در زبان C فلش بصورت = ولی در زبان pascal فلش بصورت := نشان داده می شود.

در زبان C علامت «مساوی نیست» بصورت != و در زبان پاسکال بصورت <> (نه کوچکتر نه بزرگتر) نشان داده میشود.

حالت کلی دستور printf: (همیشه تمام حروف در C بصورت حروف کوچک هستند)

Printf (لیست متغیرها و فرمت)

فرمت: یک رشته از کاراکترهاست که چگونگی و محل چاپ شدن بقیه متغیرها را به printf می گوید.

\n برو به خط جدید

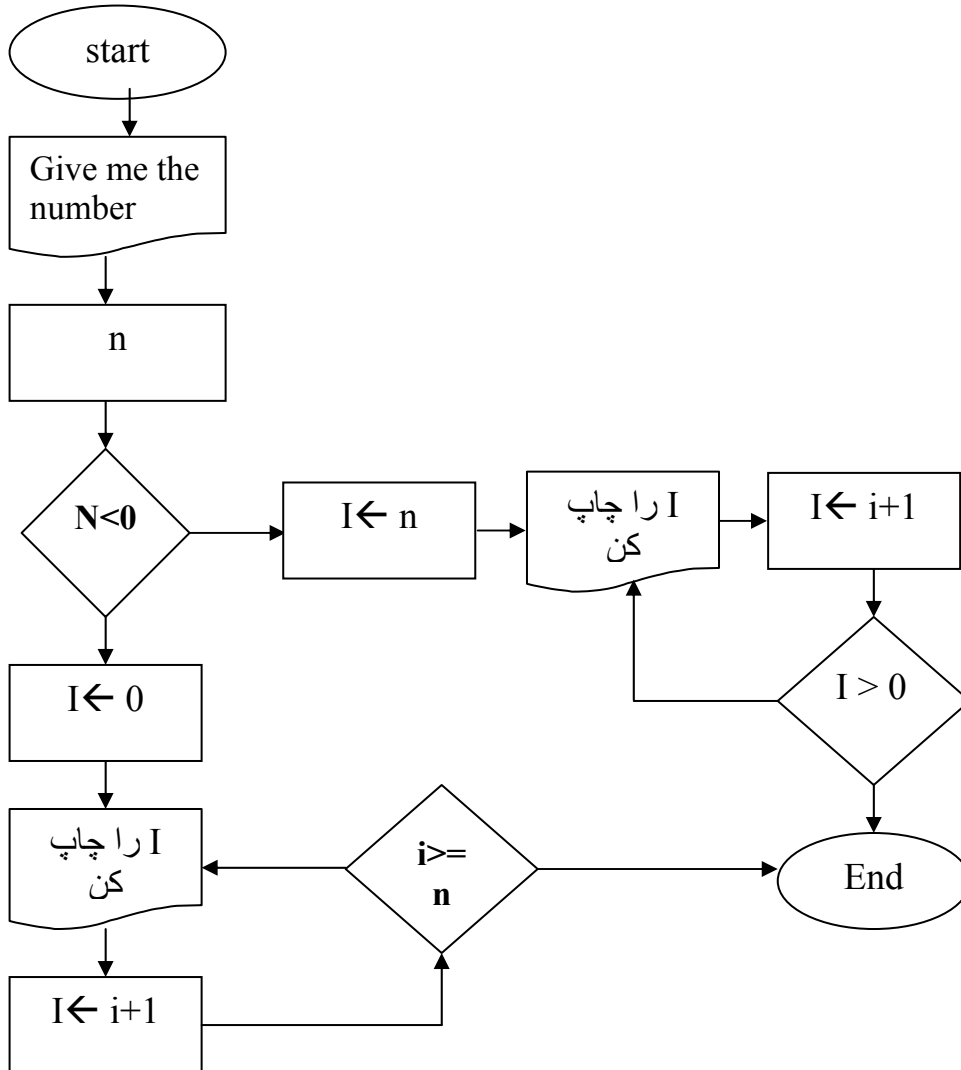
خود بک اسلش (\) را بخواهیم بنویسیم می شود \\

برنامه ای بنویسید که عددی صحیح را از ورودی گرفته و همه اعداد از صفر تا آن عدد را چاپ کند (زبان پاسکال)

```
Program zero_2_number;
Var
    I,n:integer;
Begin
    Write('Give me the number');
    Readln(n);
    If n<0 then
        For i:=n to 0 do
            Writeln(i);
```

If $n \geq 0$ then
 For $i := 0$ to n do
 Writeln(i);

End.

برنامه ای بنویسید که عددی صحیح را از ورودی گرفته و به تعداد آن ستاره چاپ کند

```
Program      s ;
Var    I , n : Integer ;
Begin
write ( ' Enter number of stars : " ) ;
Readln( n ) ;
For    I := 1      To    n      Do
Write( ' * ' ) ;
Writeln ;
End .
```

دستور read: تمام خط را می خواند تا n که رسید متوقف می شود.
دستور readln: حتی n را نیز می خواند و به خط بعد می رود.
از دستور else نیز می توانیم استفاده کنیم فقط آخرین ؛ (قبل از دستور else) را نمی گذاریم.
اگر چند شرط داشتیم از if else استفاده می کنیم.

دستور if

If شرط then جمله then [else جملهelse]

هنگام رسیدن به یک if ابتدا شرط بررسی و اگر درست باشد جمله then اجرا می شود و اگر نادرست باشد اگر جمله else داشته باشیم اجرا می شود.

برنامه ای بنویسید که عدد صحیح n را از ورودی گرفته و آنرا برعکس کرده و چاپ کند. ورودی: ۷۶۴۱ خروجی: ۱۴۶۷

```
Program converse;
Var
  Ans,n:integer;
  D: integer;
Begin
  Ans:=0;
  Write('enter the number:');
  Readln(n);
  L1  d:=n mod 10;
  Ans:=ans*10+d;
  N:=n div 10;
  If n <> 0 then goto L1;
End.
```

روش دیگر نوشتن برنامه:

```
Program converse_while;
Var
  Ans,n,d:integer;
  D: integer;
Begin
  Ans:=0;
  Write('enter the number:');
  Readln(n);
  While(n>0) do
  Begin
    D:=n mod 10;
```

```

        Ans:=ans*10+d;
        N:=n div 10;
    End;
    Writeln(ans);
End.

```

نوشتن برنامه به زبان C

```

Main()
{
Int  ans,n,d;
    Ans=0;
    Printf("enter the number");
    Scanf("%d",n);
    If (n<0) return(0);
    While(n>0)
    {
    D=n%10;
    Ans=ans*10+d;
    N=n/10;
    }
    Printf("%d",ans);
    Return(0); }

```

مثال : برنامه ای بنویسید که عددی درست را از ورودی گرفته و به تعداد

آن ستاره چاپ کند ؟

۱. همان برنامه بالا ولی ستاره ها زیر هم چاپ شوند .

۲. برنامه ای بنویسید که دو عدد را از ورودیش گرفته و بگوید که بر

هم بخش پذیرند یا نه ؟

۳. برنامه ای بنویسید که یک کاراکتر، یک عدد، و سپس یک کاراکتر دیگر را از ورودی بگیرد.

کاراکتر اول هر کاراکتر ممکن است باشد.

عدد صحیح است

کاراکتر آخر یا v است یا

اگر v بود، کاراکتر اول را به تعداد عدد دریافتی زیر هم چاپ کند.

اگر H بود، کاراکتر اول را به تعداد عدد دریافتی در یک خط چاپ کند

```
program c - dive ;
Var  firstn , secondn , temp : Inteyers ;
    R  : Inteyer ;
Begin
    Write ( 'enter two Inteyers : ' ) ;
    Readdn ( firstn , secendn ) ;
If first number < secendn then
```

```
Begin
temp := f
F := s
S := Temp
End;
```

```
R := f mod s
If r = 0 then
writeln ( firstn , 'بخش پذیر است' , Second )
Else
Writeln ( firstn , 'is not dividable by' second ) ;
End.
```

```

Int    r , s , s , temp ;
Main ( )
{
Printf ( " in Enter two Integer: ");
Scanf ( " % d % d , & f , & s );
if ( f < s ) { Temp = f ; f = s ; s = temp ;
}
r = f % s;
If ( r == 0 )
Print f ( " in is divi deble " )
Else
Print f ( in is not divi deble " ) ;
}

```

If در زبان **c** :

If(شرط) جمله if [else جمله else]

While در زبان **c** :

While(شرط) جمله while

While در زبان pascal :

While(شرط) do جملهwhile

نمونه: معادل اسمبلی جمله if زیر را بنویسید:

```
If q<r then r:=r-1
Else
R:=r+1
End.
```

```
TABLE START: LD A,H
LD B,R
CMP A,B
JS TABLE THEN
LD A,R
ADD A,1
LD R,A
JP L END
```

TABLE THEN:

```
LD A,R
SUB A,1
LD R,A
```

```
LEND.
```

روندها:

قطعه برنامه هایی هستند که برای انجام کار ویژه ایی یکبار نوشته می شوند و به کار می روند.

روندهایی که مقداری برای ما باز میگردانند

c: function

پاسکال: function

روندهایی که مقداری برای ما باز نمی گردانند

c: void function

پاسکال: procedure

حالت کلی به کار گیری یک روند:

Subroutine_name(پارامترها);

Procedure

Void function

A=function name (پارامترها)

Function

مثال :

a:=cos(c)

a:=sin(c)

a:=arctan(c)

y:=ln(x)

random : عدد اتفاقی میان ۱ و صفر باز میگرداند.

Random(7) : یک عدد میان صفر تا ۷ باز میگرداند.

قدر مطلق : Abs(x)

Chr(i): کاراکتری که مقدار کد آن در متغیر I است را نمایش می دهد.

Ord(c) : کد اسکی کاراکتر را نمایش می دهد.

Round(عدد حقیقی)

برنامه ای بنویسید که طول و وتر یک ضلع از مثلث گونیا را گرفته و طول ضلع دیگر را چاپ کند.

```
Program triangle;
Var
  A,b,c:real;
Begin
  Write('Enter Vatar:');
  Readln(a);
  Write('Enter one of sides:');
  Readln(b);
  If a>b then
    Begin
      A:=sqr(a);
      B:=sqr(b);
      C:=a-b;
      C:=sqrt(c);
      Writeln(c);
    End
  Else
    Writeln('Numbers are Wrong');
End.
```

برنامه ای بنویسید که ۳ عدد را از ورودی گرفته و بگوید که این اعداد می توانند طول قائم الزاویه باشند یا نه .

```
Program      Gaem – zavieh ;
Var
A , b , c : Read          temp : Read ;

Begin
Read in ( a , b , c ) ;
If  a < b      then
Begin
    Temp : a ;      a : b ;      b := temp ;
End ;
A := sqr ( a ) ;      b := sqr ( b ) ;      c := sqr ( c ) ;
Temp := b + c ;
If  a = temp then
Write in ( ' this trianyle is Quadratic ' )
Else ( ' is not Quadratic ' ) ;
End .
```

نمونه ۳ برنامه ای بنویسید که شکل موج سینوسی را با ستاره (*) روی صفحه چاپ کند .

```
Program
Var
S : Real ;
J , X , I : integer;
begin
for I := 1 To 1000 Do
Begin
S := I / s ;
S := 40 + 4 * sin ( S ) ;
```

```

X := 120 und ( S )
For : 1 To X Do
Write ( ' ... ' );
Write in ( ' * ' );
End ;
End .

```

نوشتن برنامه به زبان C

```

Main()
{
Float a,b,c;
Printf("Enter Vatar:");
Scanf("%f",&a);
Printf("enter one of the sides:");
Scanf("%f",&b);
If (a>b)
{
A=sqr(a);
B=sqr(b);
C=a-b;
C=sqrt(c);
Printf("%f",c);
}
Else
Printf("Worng numbers \n");
}

```

برنامه ای بنویسید که جدول کاراکترهای اسکی را چاپ کند.

```
Program test;  
Uses crt;  
Var  
    C,i:integer;  
Begin  
    For i=0 to 255 do  
        C:=chr(i);  
        Writeln(c);  
End.
```

زبان c

```
Main()  
{  
Int i;  
For(i=0; i<256; i=i+1)  
    Printf("%c *** %d\n",I,i);  
Return(0);  
}
```

برنامه ای بنویسید که مختصات یک نقطه و معادله یک خط را گرفته و فاصله نقطه از خط را حساب کند.

```
Program distance;  
Var  
    X,y:real; s,m:real;  
    A,b,c:real d:real;  
Begin  
    Writeln("Enter X coordinate:");  
    Readln(x);  
    Writeln("Enter Y coordinate:");  
    Readln(y);  
    Writeln("Enter a,b,c of ax+by+c=");  
    Readln(a,b,c);  
    S:=a*x+b*y+c;  
    S:=abs(s);  
    M:=a*a+b*b;  
    M:=sqrt(m);  
    If m <> 0 then  
        Begin  
            D:=s/m;  
            Writeln("distance is :",d);  
        End;  
End.
```

آرایه در زبان های c و پاسکال :

فرمت در زبان پاسکال

Var
Ar: array[0..10] of type;

نوع:

Integer
Real
Char

آرایه را با بکارگیری واژه کلیدی array تعریف می کنیم.
جلوی کلمه array در کروشه دامنه تغییرات اندیس قرار می گیرد که مهم
تعداد عناصر آرایه را نشان می دهد و مهم مقدار اندیس ها را سپس کلمه
of می آید و پس از آن نوع هر یک از خانه های آرایه آورده می شود.

برای تعریف آرایه های چندبعدی ، باید چند range اندیس که میان آن ها
کاما(،) قرار دارد در کروشه بنویسیم مانند:

M3*3:array[1..3,1..3] of integer;

M3*3

روش تعریف آرایه در C :

برای تعریف آرایه در C جلوی نام متغیر گروهی ایی قرار می گیرد که در آن تعداد عناصر آرایه نوشته شده است.

```
Int i[20];
```

این جمله متغیر I را که ۲۰ عدد صحیح است تعریف می کند اندیس همیشه در C از صفر تا (تعداد-۱)

```
Char string[100];
```

```
Int matrix[10][10];
```

برنامه ای بنویسید که n عدد از ورودی گرفته و آنها را به روش exchangesort مرتب کرده و چاپ کند.

N را در آغاز کار از ورودی بخوانید و فرض کنید $n < 1000$

```
Program exchangesort;
```

```
Var
```

```
    N,I,j,temp:integer;
```

```
    Numbers:array[1..1000] of integer;
```

```
Begin
```

```
    Write('enter n:');
```

```
    Readln(n);
```

```
    For i:=1 to n do
```

```
    Begin
```

```
        Write('enter a number:');
```

```
        Readln(number[i]);
```

```
    End;
```

```
    For i:=1 to n-1 do
```

```
        For j:=i+1 to n do
```

```
            If number[i] > number [j] then
```

```
            Begin
```

```
                Temp:=number[i];
```

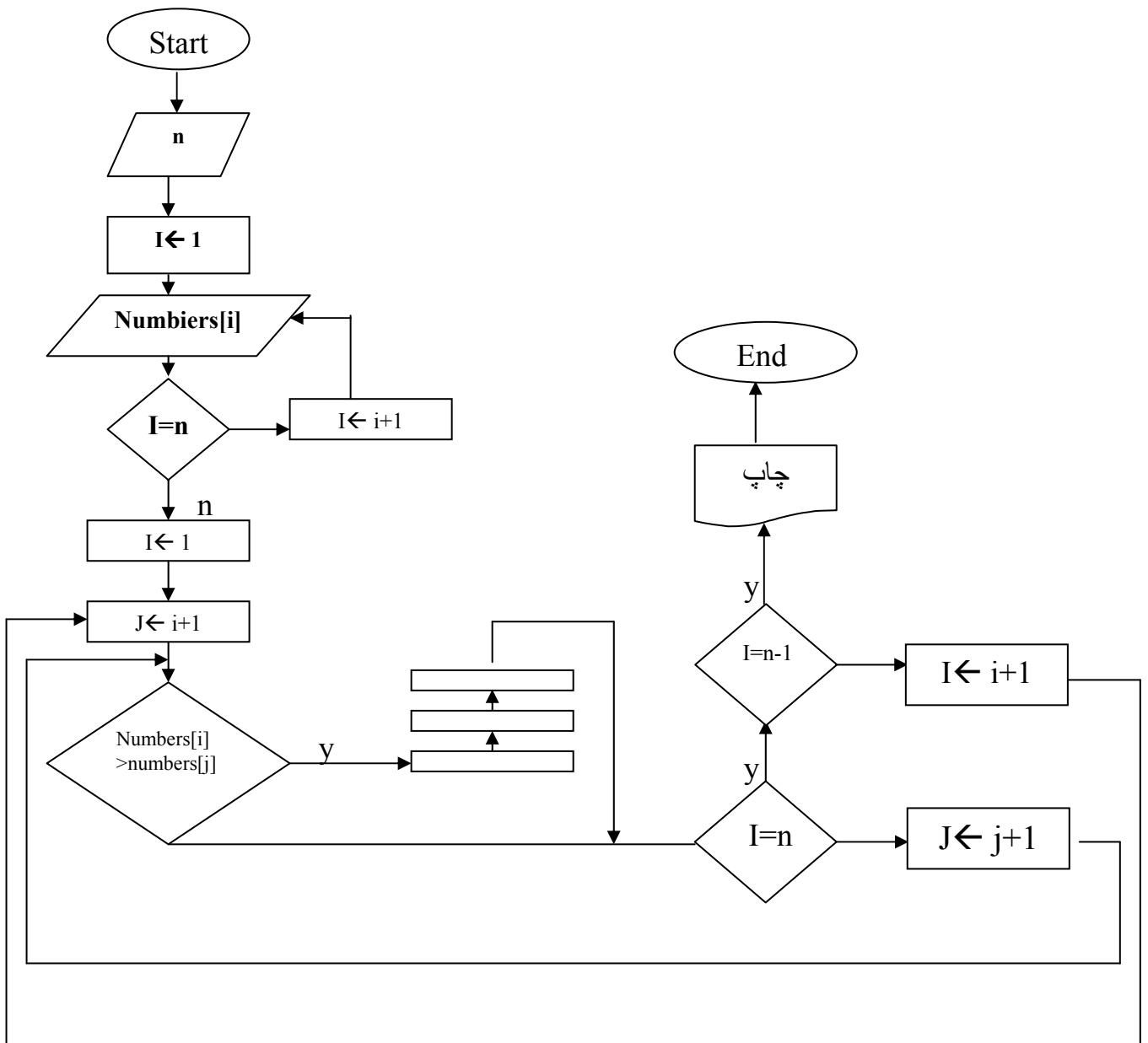
```
                Number[i]:=number[j];
```

```
                Number[j]:=temp;
```

```
            End;
```

For i:=1 to n do
 Writeln(number[i]);

End.

نمونه برنامه ای بنویسید برای مرتب کردن یک آرایه n تا c از اعداد صحیح از کوچک به بزرگ بنویسید n را به عنوان اولین عدد بخوانید . سپس n عدد را بخواند و پس از مرتب کردن آنها را چاپ کند
 نمونه : برنامه ای بنویسید که دو سری ۱۰ تایی عدد را در ورودی گرفته و آنها را در ۲ آرایه ۱۰ تایی ذخیره کند سپس در آرایه را مرتب کرده و پس از آن چاپ کند و پس از آن در آرایه را در یک آرایه ۲۰ تایی به گونه ای ذخیره کند که آرایه صورت شده باشد و آن را چاپ کند .

۱- برنامه ای بنویسید که ۱۰ عدد را از ورودی گرفته و آنها را به ترتیب از بزرگ به کوچک چاپ کند .

۲- برنامه ای بنویسید که n را از ورودی خوانده سپس n عدد از ورودی بخواند و آنها را مرتب کرده و چاپ کند از بزرگ به کوچک

۳- برنامه ای بنویسید که تعدادی عدد را از ورودی خوانده و آنها را مرتب کرده و چاپ کند آخرین عدد (نشانه پایان اعداد ۱- است)

```
main ( )
```

```
{
int I , j ;    int temp ;
```

```
Int    stn [ 10 ] ;
```

```
For ( i = 0 ; I < 10 ; stn [ I + + ] ) ;
```

```
Scan f ( " % d " , 8 stn ) ;
```

```
For ( I = 0 ; I < 10 ; + + I )
```

```
{
```

```

For ( j = I + 1 ; J < 10 ; ++ )
If ( stn [ I ] < stn [ j ] )
Temp = stn [ I ] ;
Stn [ I ] = stn [ j ] ,
Stn [ j ] = temp ; }
printf ( " % d " , stn [ j ] ;
}
Return ( 0 ) ;
}

```

۳
—
۷ ۹ ۸ ۱۴ -۱

porgram sort ;

I = 4 تعداد اعداد

```

type
Array – type = array [ 1... 1000 ] of
Var
I , J , N : inteyer ;
Temp , a b c : inteyer ;
Begin

```

```

I := 0    read in ( N ) ;

while : N <> -1    D
  Beyin
  I := I + 1 ;
  A b c [ I ] := N ;
  Read in ( N ) ;
  End ;

```

```

          راه حل اول ۱
          I := 0 ;
If    N <> -1    then
          Repeat
          If    N <> -1    then
          Read in ( N ) ;
          bgiJ := I + 1 ;
          a b c [ J ] := N ;
          read in ( N ) ; End ;
          unti \    N = -1 ;

```

```
N := I ;  
For I : 1 to n-1 Do  
For J : I + 6 to N Do
```

ادامه برنامه قبلی

رشته کاراکتری: character string

روش تعریف در پاسکال

```
Var  
Strname:string;
```

متغیری است که می تواند رشته ای از کاراکترها را در خود ذخیره کند
مانند "string" یا "this is a string".

در زبان پاسکال می توان از اپراتورهای < و > و = و <= و >= و <> استفاده کرد و ترتیب حروف الفبا در این زمینه بکار می رود. مثلاً
'ABC'<'CDE' 'A'<'B'

با اندیس دهی به string در پاسکال از ۱ تا طول رشته میتوان به تک تک کاراکترهای یک رشته دسترسی پیدا کرد.

```
Program fs;
Var
I:integer;
C:char;
S:string;
Begin
S:='this is an example';
I:=2;
C:=s[2];
Writeln(c);
End.
```

برنامه ای بنویسید که دو ماتریس $n \times n$ را از ورودی خوانده و در هم ضرب کرده و چاپ کند (n را از ورودی بخوانید)

```
Program matrix;
Var
  I,j,k,n: integer;
  A,b,c:array[1..100,1..100] of real;
Begin
  Write('enter dimention n:');
  Readln(n);
  For i:=1 to n do
  For g:=1 to n do
  Begin
    Write ('enter a['I,',',',j',j:');
    Readln(a[I,j]);
  End;
```

```

For i:=1 to n do
For g:=1 to n do
Begin
    Write ('enter b['I,',',j,',j:');
    Readln(b[I,j]);
End;

```

```

For i:=1 to n do
For j:=1 to n do
For k:=1 to n do
C[I,j]:=c[I,j]+a[I,j]*b[I,j];
For i:=1 to n do
For j:=1 to n do
Write(c[I,j], ' ');
Writeln;

```

End.

برنامه ای بنویسید که ۱۰ نام و نمره هایشان را از ورودی دریافت کرده و آنها را به ترتیب نمره مرتب کرده و در خروجی چاپ کند.

```

Program sort_grade;
Var
Names:array[1..10]of string;
Numbers:array[1..10]of real;
I,j:integer;
Tempr:real;
Temps:string;

```

Begin

```
For i:=1 to 10 do
Begin
Write('enter a name:');
Readln(names[i]);
Write('enter its number:');
Readln(number [i]);
End;
For i:=1 to 9 do
For j:=i+1 to 10 do
If numbers[i]< numbers[j] then
Begin
Tempr:=numbers[i];
Temps:= names[i];
Numbers[i]:=numbers[j];
Names[i]:= names[j];
Numbers[j]:=tempr;
Names[j]:= temps;
End;
For i:=1 to 10 do
Writeln(names[i], '...', numbers[i]);
End.
```

برنامه ای بنویسید که ۱۰ نام و نمره هایشان را از ورودی دریافت کرده و آنها را به ترتیب نمره مرتب کرده و میانگین کلاس را حساب کند - پایین ترین و بالاترین نمره را با نام چاپ کند و درصد افتاده ها را نیز حساب کند و در خروجی چاپ کند.

```
Var
T,s:integer;
D,x:real;

Begin

S:=0;
For i:=1 to 10 do
Begin
S:=numbers[i]+s;
End;

X:=s/10;
Writeln('the average is ',x);
Writeln(names[1],'=',numbers[1],'is maximum');
Writeln(names[10],'=',numbers[10],'is minimum');

T:=0
For i:=1 to 10 do
If numbers[i]<10 then
T:=t+1;
D:=(t/10)*100 ;
Writeln('the darsad is ',d);

End.
```

برنامه ای بنویسید که عدد صحیح n را از ورودی بخواند سپس n نمره و n نام را از ورودی خوانده و در آرایه ذخیره کند. سپس با دریافت هر عدد نام همه کسانی را که آن نمره را گرفته اند چاپ کند و اگر کسی آن نمره را نگرفته پیغام 'no one' را چاپ کند.

```
Program searcher;
```

```
Var
```

```
I,j,n: integer;
```

```
Name: array [1..100] of string;
```

```
Act: array [1..100 ] of real;
```

```
D:real;
```

```
Begin
```

```
Write("Enter the numbers:")
```

```
Readln(n);
```

```
For i:=1 to n do
```

```
Begin
```

```
Write('enter the names:');
```

```
Readln(name[i]);
```

```
Write("enter its number :");
```

```
Readln(act[i]);
```

```
End;
```

```
I:=1;
```

```
J:=0;
```

```
Begin
```

```
Write("enter the number for search:");
```

```
Readln(d);
```

```
End;
```

```
For i:=1 to n do
If d:=act[i] then
Begin
Write(name[i]);
J:=j+1;
End;

If j:=0 then
Writeln("No one");
End.
```

برنامه ای برای نقش راهنما در بازی magic-number بنویسید.

امتیاز Points

حدس guss

عدد اتفاقی random

```
Program magic_number_guide;
Var
P:integer;
R:integer;
G:integer;

Begin

P:= 10;
R:=random(100);
G:= 101;
```

```
While g < > r and p>=0 do
Begin
write("enter your guss:");
readln(g);
if g<r then

begin
writeln("too small");
p:=p-1;
end

else

if g>r then
begin
writeln("too large");
p:=p-1;
end

else

writeln("OK your score is",p);

end;
if (p=0) then
writeln('you loose.the number is:',r);

end.
```

حلقه repeat until

Repeat جمله repeat until شرط;

روش اجرا: یکبار هنگام ورود به حلقه جمله repeat انجام می شود سپس شرط بررسی می گردد و تا هنگامی که شرط برقرار نشده است. جمله repeat تکراری می شود.

نوشتن برنامه قبل با استفاده از حلقه Repeat-until

```
Program magic_number_guide;
```

```
Var
```

```
P:integer;
```

```
R:integer;
```

```
G:integer;
```

```
Begin
```

```
P:= 10;
```

```
R:=random(100);
```

```
Repeat
```

```
Write('enter your guass :');
```

```
Readln(g);
```

```
If r>g then
```

```
Begin  
Writeln('small');  
P:=p-1;  
End;
```

```
If r<g then  
Begin  
Writeln('large');  
P:=p-1;  
End;
```

```
If r=g then  
Begin  
Writeln('OK! Score is:',p);  
End;
```

```
Until g=r or p=0;
```

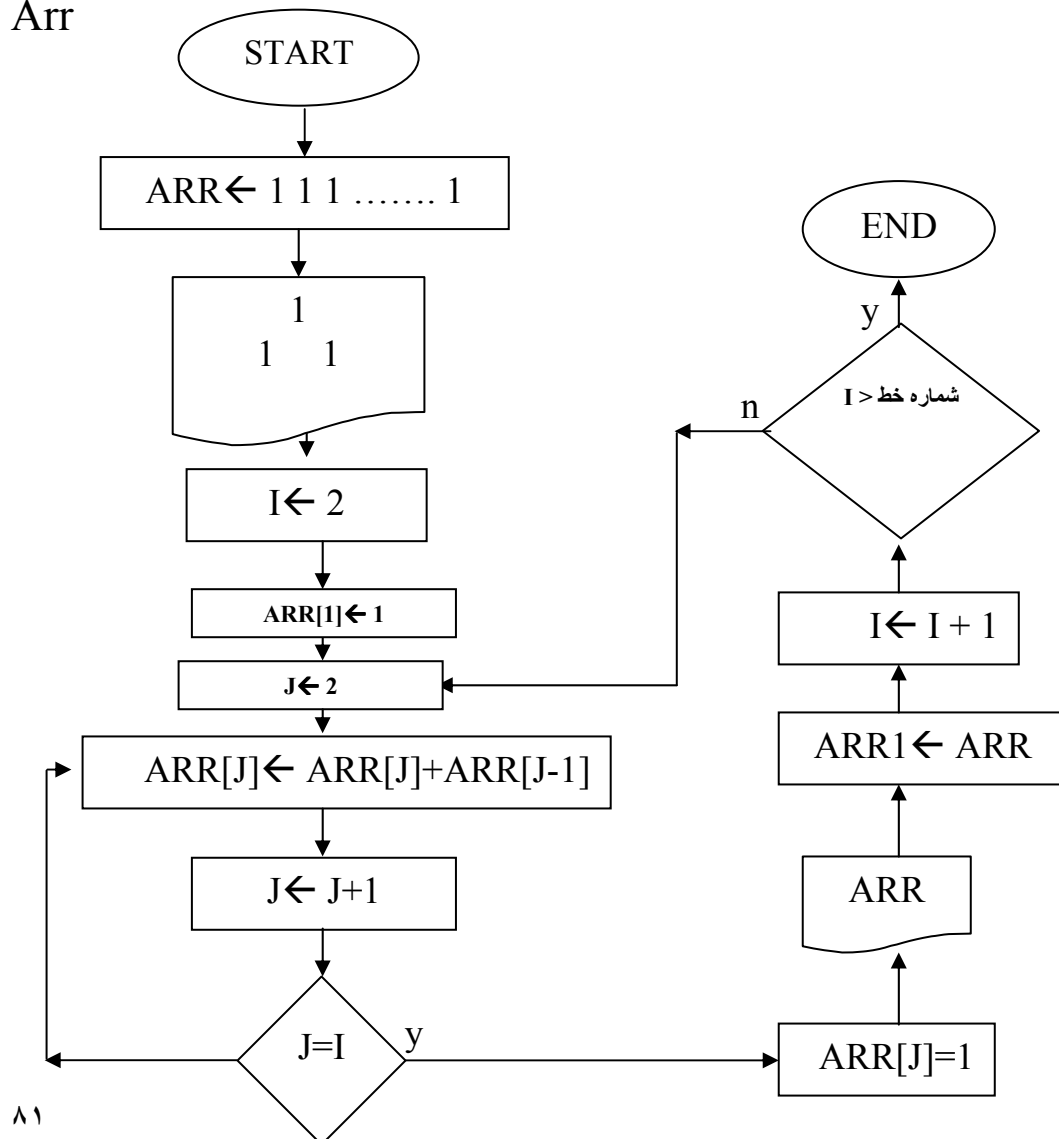
```
If (p=0) then  
Writeln("you loose. The number is",r);
```

```
End.
```

حل مثلث خيام نيوتن:

```

Program khayam;
Var
  Arry1,arr2:array[1..20]of integer;
  K,I,j:integer;
Begin
  For i:=1 to 20 do
  Arry1[i]:=1;
  For i:=1 to 10 do
  Begin
  Ini=0;
  J:=1;
  Arr2[j]=ini+arry1[1]
  For j:=2 to i
  Arr
  
```


Function و procedure در زبان های C پاسکال:
گاهی در برنامه های ما پیش می آید که یک عمل تکراری یا بخشی از یک کد را بارها و بارها استفاده می کنیم.
همچنین گاهی طولانی شدن برنامه یا پیچیدگی کارهای انجام شونده در برنامه باعث سردرگمی و غیر قابل فهم شدن برنامه میشود.
در چنین مواردی بهتر است که کارهای گوناگون را در زیر برنامه ها انجام دهیم و برنامه اصلی تنها به فراخوانی زیر برنامه ها اختصاص یابد.

```
Program arrange_3;
```

```
Var
```

```
A,b,c:integer;
```

```
Temp:integer;
```

```
Begin
```

```
Readln(a,b,c);
```

```
If a<b then
```

```
Begin
```

```
Temp:=a;
```

```
A:=b;
```

```
B:=temp;
```

```
End;
```

```
If a<c then
```

```
Begin
```

```
Temp:=a;
```

```
A:=c;
```

```
c:=temp;
```

```
End;
```

```
If b<c then
```

```
Begin
```

```
Temp:=b;
```

```
b:=c;
```

```
c:=temp;  
End;
```

```
Writeln(a,b,c);  
End.
```

راه کوتاهتر :

```
Program arrange_3;  
Var  
A,b,c:integer;
```

```
Procedure p_swap(var p1,p2:integer);  
Var temp:integer;  
Begin  
Temp:=p1;    p1:=p2;    p2:=temp;  
End;
```

```
Begin  
Readln(a,b,c);  
If a<b then p_swap(a,b);  
If a<c then p_swap(a,c);  
If b<c then p_swap(b,c);  
writeln(a,b,c);  
end.
```

یک روند را با واژه کلیدی procedure می توان در بخش var از header برنامه تعریف کرد.

پس از کلمه procedure نام روند قرار می گیرد که یک identifier است . سپس درست مانند برنامه می توان متغیرها و ثابت های نیاز برای procedure را در بخش های var و const و type از procedure تعریف کرد که مجموع اینها ، procedure را در بخش های var و const و type از procedure تعریف کرد که به مجموع اینها ، procedure header ، بدنه procedure همانند بدنه برنامه آورده می شود که تفاوت آن ؛ در end ، procedure در نقطه در آخر برنامه است.

سپس در برنامه اصلی باید procedure را فراخوانی کرد (call) فراخوانی شامل ذکر نام procedure و دادن متغیرهای برنامه به procedure به عنوان پارامتر می باشند.

ذکر کلمه var در معرفی پارامترها به procedure امکان می دهد که بتواند تعداد پارامترها را تغییر دهد.

```
VAR P1,P2: INTEGER;
```

Scope: فضای دید ، برد دید.

۱- هر متغیری که درون function یا procedure یا در سربرگ function یا procedure با یک نام تعریف می شود ، برای بخش های خارج از function یا procedure قابل شناسایی نیست (مانند اینکه temp را درون برنامه بیاوریم)

۲- اگر نامی هم در داخل یک function یا procedure و هم در بیرون آن استفاده شود هرگاه درون function یا procedure به آن رجوع کنیم منظور تعریف بیرونی است.

حالت کلی type :

Type

Type-name=تعریف type

- ۱- یک پروسیجر برای خواندن یک ماتریس $n \times n$ از ورودی بنویسید که n و ماتریس را بعنوان پارامتر بپذیرد.
- ۲- یک پروسیجر برای ضرب دو ماتریس $n \times n$ درهم بنویسید که a, b, c را که سه ماتریس هستند بعنوان ورودی گرفته و عمل $c \leftarrow a * b$ را انجام دهد.
- ۳- Procedure برای چاپ یک ماتریس $n \times n$ بنویسید که n و ماتریس یاد شده را بعنوان پارامتر بپذیرد.
- ۴- با بکارگیری این سه زیر برنامه برنامه ای بنویسید که دو ماتریس $n \times n$ را از ورودی خوانده و ضرب آنها را چاپ کند (n را از ورودی بخوانید).

```
Program a*b_modular;
```

```
Type
```

```
Matrix10*10=array[1..10,1..10]of integer;
```

```
Var
```

```
N:integer;
```

```
M1,m2,m3:matrix10*10;
```

```
Procedure matrixread(dim:integer;var a:matrix10*10);
```

```
Var
```

```
I,j: integer;
```

```
Begin
```

```
For i:=1 to dim do
```

```
For j:=1 to dim do
```

```
Begin
```

```
Write('enter m[',I,',',j,']:');
```

```
Readln(a[I,j]);
```

```
End;
```

```
End;
```

```
Procedure mul(a,b:matrix10*10;var c:matrix10*10;  
dim:integer );
```

```
Var
```

```
I,j,k : integer;
```

```
For i:= 1 to dim do
```

```
For j:=1 to dim do
```

```
Begin
```

```
C[I,j]=0;
```

```
For k:=1 to dim do
```

```
C[I,j]+a[j,k]*b[k,j];
```

```
End;
```

```
End;
```

```
Procedure matrixwrite(dim:integer;a:matrix10*10);
```

```
Var
```

```
I,j: integer;
```

```
Begin
```

```
For i:=1 to dim do
```

```
Begin
For j:=1 to dim do
Write(a[I,j],'. ....');
Writeln;
End;
End;
```

```
Begin {main block}
```

```
Readln(n);
Matrixread(n,m1);
Matrixread(n,m2);
Mul(m1,m2,n,m3);
Matrixwrite(n,m3);
```

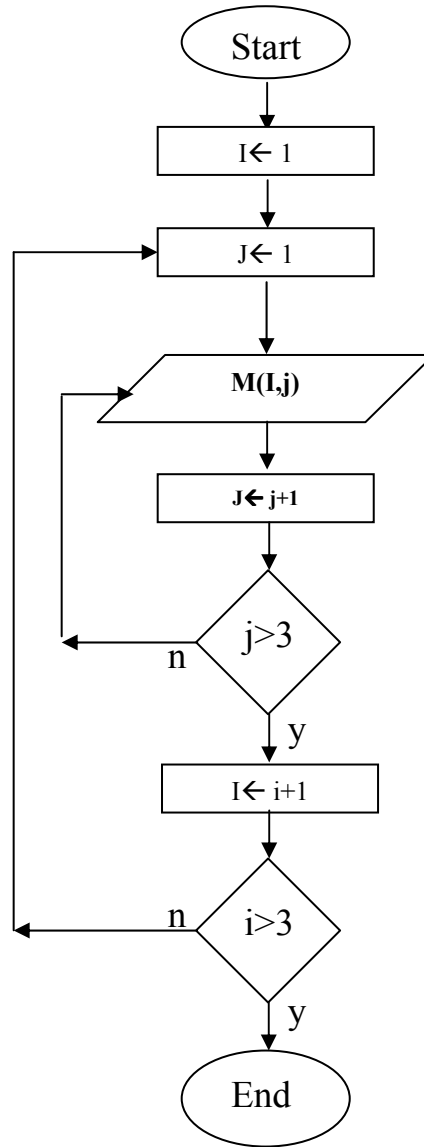
```
End.
```

فلوچارتی برای خواندن یک ماتریس 3×3 از ورودی و ذخیره آن در حافظه بکشید و برنامه اسمبلی آن را نیز بنویسید.

```

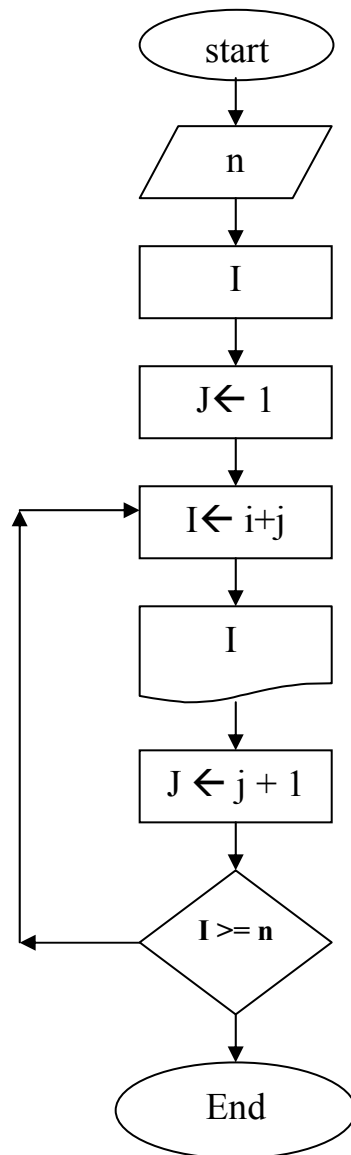
Start
Ld a,1
Ld I,a
Label2:ld a,1
Ld j,a
Label1:ld b,i
Ld c,j
Sub b,1
Sub c,1
Mul b,3
Add b,c
Ld c,m
Add c,b
Inputb
Ld (c),b
Ld a,j
Add a,1
Ld j,a
Ld a,j
Cmp 3,a 3-j
Jns label1
Ld a,i
Add a,1
Ld I,a
Ld a,i
Cmp 3,a
Jns label2
End_label;

```


فلوچارت سری زیر را بنویسید.

1,3,6,10,15,...,n

Recordها و structure ها :

گاهی وقت ها پیش می آید که نیاز داریم داده هایی از type های گوناگون را در کنار هم بصورت یک داده واحد دسترسی کنیم. این نیاز به دلیل ارتباط ویژه این داده ها با هم پیش می آید برای نمونه :

```
{
Name: string;
Family: string;
Entrance-year: integer;
Units: integer;
Average:real;
}
Program student
Type
Stdrecord:=record
Name: string;
Family:string;
Av:real;
Units:integer;
End;

Stdarray:array[1..100] of stdrecordl

Var
Std:stdarray;
```

برنامه ای بنویسید که عدد صحیح n را از ورودی خوانده و سپس n بار نام و فامیل و معدل و تعداد واحد را برای n دانشجو از ورودی بخواند و سپس آنها را براساس معدل مرتب کرده و نام ها و فامیل آن ها را چاپ کند.

```
Program student;
```

```
Type
```

```
Stdrecord=record
```

```
Name:string;
```

```
Family:string;
```

```
Av:real;
```

```
Units:integer;
```

```
End;
```

```
Stdarray=array[1..100]of stdrecord;
```

```
Var
```

```
Stdarray:stdarray;
```

```
Stdtemp:stdrecord;
```

```
I,n:integer;
```

```
Begin
```

```
Writeln('enter number of students:');
```

```
Readln(n);
```

```
For i:=1 to n do
```

```
Begin
```

```
Write('enter name:');
```

```
Readln(std[i].name);
```

```
Write('enter family:');  
Readln(std[i]. family);
```

```
Write('enter Av:');  
Readln(std[i].av);
```

```
Write('enter units:');  
Readln(std[i].units);
```

```
End;
```

```
For i:=1 to n-1 do  
  For j:=i+1 to n do  
    If stda[i].av < stda[j].av then  
      Begin  
        Stdtemp:=stda[i];  
        Std[i]:=stda[j];  
        Stda[j]:=stdtemp;  
      End;
```

```
For i:=1 to n do  
  Writeln(I, '_',stda[i].name,stda[i].family);  
End.
```

برنامه ای بنویسید که اندازه شعاع دایره را از ورودی خوانده و محیط و مساحت آن را چاپ کند.

```
Program circle;
```

```
Const
```

```
N_pi=3.14;
```

```
Var
```

```
R:real    env:real  a:real;
```

```
Begin
```

```
Readln(r);
```

```
A:=r*r*n_pi;
```

```
Env:= 2*r*n_pi;
```

```
Writeln(env,a);
```

```
End.
```

کاربرد case :

```
Var
```

```
C:char;
```

```
Begin
```

```
Repeat until keypressed;
```

```
If c='1' then    writeln('1')
```

```
Else if c='2' then    beep
```

```
Else if c='3' then    writeln('three')
```

```
Else if c='4' then    exit;
```

```
End;
```

نحوه نوشتن برنامه قبل با استفاده از ساختار case

```
Case c of
'1':writeln(1);
'2':beep;
'3':writeln('three');
'4':exit(0);
```

برنامه ای بنویسید که با به کارگیری `inseel`، تعداد `n` عدد را از ورودی خوانده و آنها به گونه ایی در آرایه ایی ذخیره کند که آرایه خودبخود `sort` شده باشد (فرض اعداد تکراری نیستند) (`insert_sort`) نشانه پایان اعداد ۱- است.

آخر 3 16 7 1 4 اول

```
Main
{
Int el;
Int ar[1000];
Int n=-1;
Int I;
Scanf("%d",&del);
While(el != -1)
{
If (n=-1) inseel(ar,0,&n,el);
Else
{
```

```

For(i=0;ar[i]<= el , I <= n ; ++i);
Inseel(ar,I,&n,el);
}
Scanf("%d", &el);
}
For (i=0;I <= n ; ++i)
Printf("%d",ar[i]);
Return(0);
}

```

برنامه به زبان پاسکال

```

Program ins_sort;
Var
El,n,i:integer;
Ar:array[1..100]of integer;

Begin
Readln(el);
While el <> -1
Begin
If n=1 then
Inseel(ar,0,n,el)
Else
Begin
I:=0;
While ar[i] <= el and i<=n do
I:=i+1;
Inseel(ar,I,n,el);
End;
Readln(el);
End;
For i:=0 to n do

```

```
Writeln(ar[i]);  
End.
```

زیربرنامه ای بنویسید که یک رشته عددی - کاراکتری به عنوان پارامتر دریافت کرده و عددهای آن را جدا کرده و در یک آرایه ذخیره کند. فرض می کنیم در زبان C انتهای رشته کاراکتری ، کاراکتر null (کاراکتر با کد ۰) باشد.

```
Function isdigite(c:char):bool;  
Begin
```

```
If ord(c) <= ord('9') and  
Ord(c) >= ord('0')
```

```
Then
```

```
Isdigite:=true  
Else  
Isdigite:=false;  
End;
```

```
Procedure seprate(s1:string; var s2:string)
```

```
Var  
I:=1;  
S2:= "";  
While i <= length (s1) do  
Begin  
If is digit(s1[i]) then  
S2:=s2+s1[i];  
I:=i+1;  
End;
```

End;

زبان C :

```
Int isdigit(char c)
{
If c>='0' & c<='9'
Return(1)
Else
Return(0);
}
0    false
1    true
```

برنامه ای بنویسید که ۶ عدد را که مختصات X و y سه نقطه هستند را بگیرد و معادله خط های اضلاع یک Δ را که این سه نقطه می سازند چاپ کند . فرض: این سه نقطه بر یک خط نیستند.

```
Procedure line_equation(x1,y1,x2,y2:real);
Begin
M:=(y2-y1)/(x2-x1);
C:=y1-m*x1;
Writeln('y=',m,'*x+',c);
End;
If c>0 then
Writeln('y=',m,'*x+',c);
Else
If c<0 then
Begin
C:= -c;
Writeln('y=',m,'*x+',c);
```

```
Else  
Writeln('y=',m,'*x');
```

برنامه کلی

```
Program line3;  
Var  
X1,y1,x2,y2,x3,y3:real;  
Begin  
Readln(x1,y1);  
Readln(x2,y2);  
Readln(x3,y3);  
  
Line_equation(x1,y1,x2,y2);  
Line_equation(x1,y1,x3,y3);  
Line_equation(x2,y2,x3,y3);  
  
End.
```

فرض ۱۰۰۰۰ وام گرفته ایم. هر قسط بدون سود = ۱۰۰۰ ماهیانه
ماهیانه ۵٪ سود به پول تعلق می گیرد.

تعداد قسط ها / (کل پول + کل سود) = مبلغ هر قسط با سود

برنامه ای بنویسید که میزان وام و تعداد ماه های بازگشت را گرفته و
مبلغ هر قسط را با سود چاپ کند.

(تعداد ماه ها)/(اصل + سود)=قسط با سود

Program lean;

Var

Per ceny:real;

Ben:real;

Share:real;

Money:real;

Monthes:integer;

Begin

Readln(percent,money,months);

Ben:=(percent/100)*month*(month+1)*money/(monthes*2)

Share:=(money+ben)/monthes;

Writeln(share);

End.

تهیه کننده :

امین جمشیدی نیا

شماره دانشجویی :

۷۹۱۶۱۴۴۳